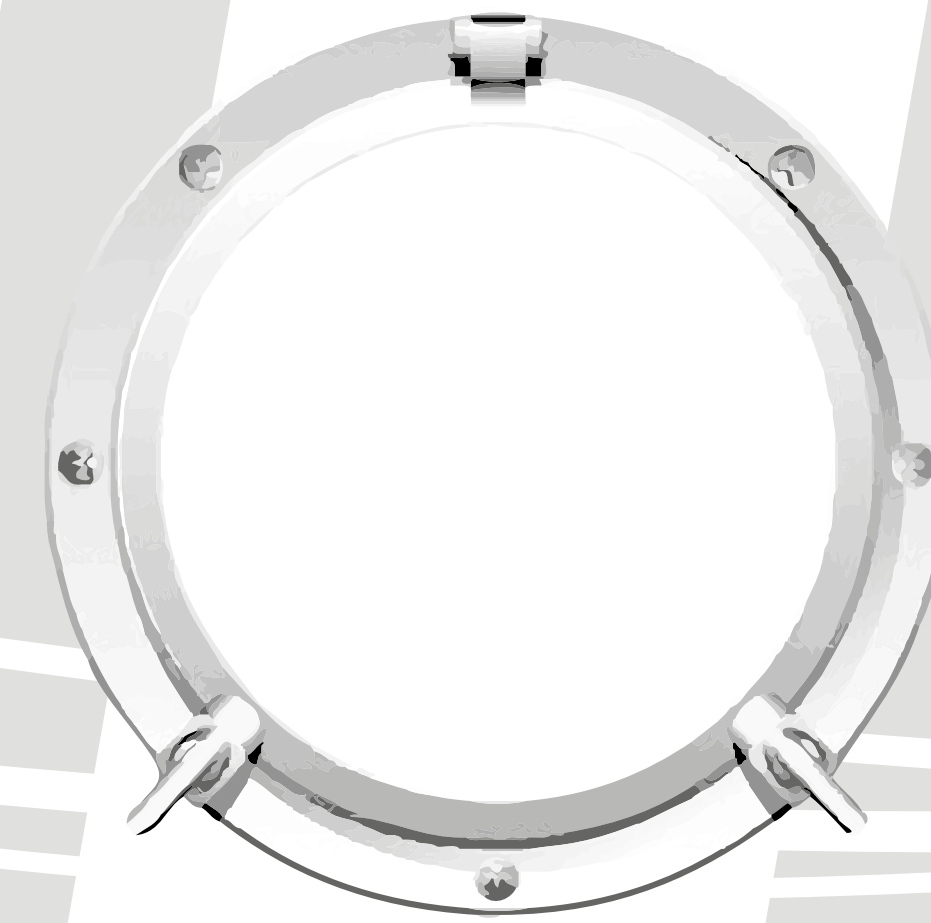
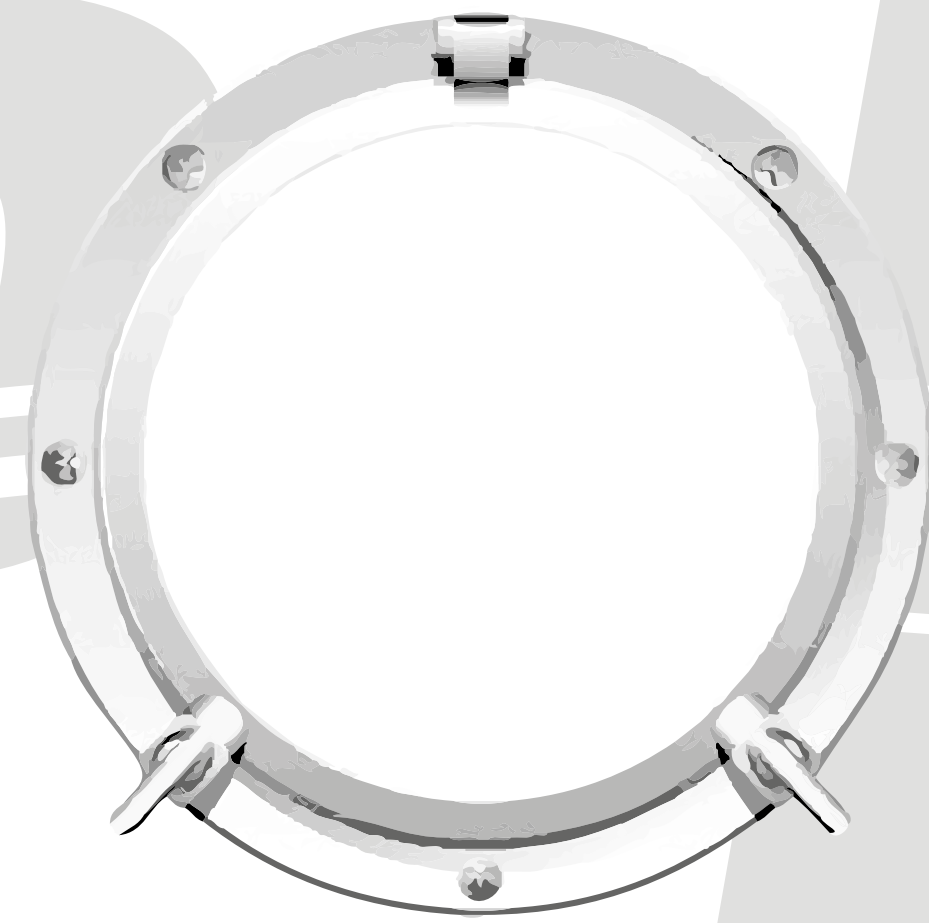

PORTHOLE

▶ hajóbemutatók ▶ túraajánlatok ▶ műhely ▶ kikötők ▶ ▶ ▶ ▶

október

IMPRESSZUM • 2013. október

PORTHOLE FŐSZERKESZTŐ: GERŐ ANDRÁS **SZERKESZTŐ:** STRIFLERNÉ KÖVENDI ESZTER **PORTHOLE PORTÁL:** SZUTOR FERENC **FOTÓK:** ÉDER BÁLINT, DURBÁK ZSOLT, GERŐ ANDRÁS, HEGEDŰS HANNA, KOVÁCS ZITA, ROLEX/KURT ARRIGO, SXC.HU **FILM:** ÉDER BÁLINT, DANISH DRAGON ASSOCIATION, SZUTOR FERENC, X-TRAME **HANG:** AC/DC, BELGA, MARCELLINA **SZERZŐK:** DR BÖDÖR GERGELY, DÁVID JÚLIA, GELENCSÉR GYÖRGY MERLINI, GÉMESI JÓKA, GERŐ ANDRÁS, KIPPER GYÖRGY, DR LÁSZLÓFY CSABA, NÁNÁSI BALÁZS, PALLAY TIBOR, RUJÁK ISTVÁN, SOPONYAI GÉZA, SZUTOR FERENC **FORRÁSOK:** CHERRYCOM, KMP SE, MVM SPORTEGYESÜLET, THE SAIL, YKA **KIADVÁNYSZERKESZTÉS:** SZABOLCSI RITA **SZERKESZTŐSÉG/KIADÓ:** SZTRATO KIADÓI KFT. 1125 BUDAPEST, TRENCSENI UTCA 37. **WEB:** WWW.PORTHOLE.HU **LAPZÁRTA:** 2013. OKTÓBER 31. **TELEFON:** 061 488 0050 **FAX:** 061 225 0397 **E-MAIL:** PORTHOLE@PORTHOLE.HU **CÍMLAPFOTÓ:** PORTHOLE

tartalom

CÍMLAP Melankólia? (5)

VERSENY Central Eurpoean Cadet Cup Tihanyban (6), Balatoni Évadzáró (7), Csodás napsütés, lágy szellő, több mint félszáz hajó az Őszi Regattán (8), Ainslie a bajnok (9), Musto Match Race Klubok Bajnoksága idén kétszer is (11), MVM Finn OB – film (13)

VERSENY BESZÁMOLÓK: A rohanógépek is megállnak ősszel, ugye? (15), Szezonzárás Balatonfűzfőn (18), Stefánia Nagydíj (20), Napos Köd Kupa (23)

HORIZONT 2013-ban Lászlófy Ábel kapta a Dulin-díjat (26), Így dragonoztak egykor, a második világháború alatt – film (27), Tímár Péter „Timu” Emlékdíj a legeredményesebb utánpótlásedzők részére (28), Match Race a Tiszán! (29), Jótékonyság idén (31)

HAJÓK Nautic 220 Hornet (33), Felkészülés a téli vitorlás szezonra (35)

KÜLFÖLD Isteni és emberi napló a Mediterrán tengervilágból (38), Barcolana beszámoló (43), Első tízben a magyar hajók a nemzetközi versenyeken (45), Villámlátogatás Genovában (46), Halloween Optimist Cup (49), Tengeri bajnok a DAK Sailing Team (50), RMSR 2013 (52), Ezüstérmes a Wild Joe a Rolex Middle Sea Race versenyen (57)

KIKOTÓ Csendes őszi versengés egy medve kedvéért (60), Kicsit én is meghalok a múltó nyárral (61), Kikapcsolódás (64)

PROGRAMOK (67)

KENESE-KESZTHELY

- ▶ egy feltöltéssel
- ▶ két motorral
- ▶ 12 utassal

WIA Elektromos Yachtok

WIA ELEKTROMOS YACHT

kényelmes ▶ elegáns ▶ környezetbarát

Melankólia?

KÖVENDI ESZTER

„Húnyj ki, kurta láng!

Az élet csak egy tűnő árny, csak egy
Szegény ripacs, aki egy óra hosszat
Dúl-fúl, és elnémul: egy félkegyelmű
Meséje, zengő tombolás, de semmi
Értelme nincs.”

(Shakespeare: Macbeth, V. felv. 5. szín –
Szabó Lőrinc fordítása)

Na, de minek ez a melankólia? Kicsit hűvösebb, szelesebb idők járnak, na és? Ezért mi Shakespeare után szabadon újat költöttünk: Húnyj ki kurta nyári nap, kelj fel téli virradat! – majd fogunk mi is úgy keseregni, mint Macbeth, még mit nem? Mi készülünk, kérem szépen a téli vitorlázásra, jégvitorlázásra, fakutyázásra. Jégtörővel, fűtéssel és meleg ruhákkal. És reménykedve, hogy idén hamar befagynak a tavak, jó erős páncéllal. Addig meg egy kicsit átállunk. Na, nem politizálunk, ez itten nem az a lap, hanem szervezetileg. Vitamin, mozgás, tea, és talán egy kicsit több alvás. Már aki megteheti. Gyerekeinket beírathatjuk síiskolába, és kezdhetünk nézelődni megfelelő síterep után. Télen is van élet, kérem szépen! A Porthole hajója pedig... nos, hát idén sem kerül part-ra. Időszakosan kifut majd ezután is Keneséről, előbb átvitorlázva a nyárból az őszbe, az őszből a télbe, aztán a télből a tavaszba és így tovább. Sosem áll meg. Miért? Mert megszállottak vagyunk, mert téli képeket is szeretnénk hozni nektek, téli élményeket, beszámolókat, filmeket. •

Central European Cadet Cup Tihanyban

ÍRTA: PALLAY TIBOR; FORRÁS: THE SAIL

Elérkezett a CECC Kupa utolsó fordulója, melyet a Tihanyi Hajós Egylet rendez ebben az esztendőben. Sajnos a válság megtépázta a mezőnyt, de ennek ellenére 17 hajó nevezését fogadta el a rendezőség.

Cseh és Német versenyzők mellett rajthoz áll a THE 7 egysége, akik a két héttel ezelőtti csehországi fordulóról elhozták az 1-5. helyezeket!

Jellemző a magyar csapat erejére, hogy a háromból két fordulón is győzni tudtak. Németországban a Rácz-Szűcs egység, míg Csehországban a Horváth-Bánszky kettős. Az összetett eredmény alapján nagyon jól állnak fiaink és lányaink, komoly esély van a végső győzelemre mindhárom kategóriában!

Első reggel szomorkás, hűvös idő fogadta a ver-

senyzőket, de 11 órakor Molnár Csaba főrendező előtte az első rajtot. A szél kezdetben 12-14 csomó volt, de a harmadik futam végére gyengült, végül 5-6 csomós szélben futott be a mezőny vége.

A THE versenyzői domináltak, az összetett listán az 1-4 helyet rögtön el is foglalták. Az első nap után két futamgyőzelmével vezetett a Kálóczy-Mohácsi csapat, megelőzve az év végére feljavuló Horváth-Bánszky és a bajnok Molnár-Szilassy egységeket, akik pontegyenlőséggel álltak a második-harmadik helyen. A Rácz-Szűcs egység ugrásra készen, remek utolsó futammal felzárkózott mögéjük, várva a kieső futamot.

A szombati napot parton pihenéssel folytatta a csapat, szél sem rezdült egész nap. Viszont szép

őszi idő volt, a németek shortban kártyáztak a stégen, a magyar csapat óriási peca programba fogott. Az eredmény 50 (!!!) db kis sügér a kikötő mederből Tapsi sütőjébe. Nagyon finom lett!

Vasárnap óriási ködben hagytuk el a kikötőt, nem is mertük 200 méternél messzebbre tenni a rajtvonalat, hogy el ne vesszünk egy-két cadetot. De már az első futam közben elkezdett felszállni a köd, és gyönyörű napsütéses időnk lett. Négy futamot sikerült levitorlázni délután fél 3-ig, addigra el is állt a szél. A negyedik futam utolsó hátszelét kihagyva rövidítéssel lett vége a versenysorozatnak. A THE sikere nemcsak ezen a versenyen volt elsöprő, de a CECC 4 versenyes összetett eredményeiben is. ▶

Balatoni Évadzáró

Egy kis hiánypótló a Balatoni évadzáró versenyről, egy 470-esből nézve.

ÍRTA: DR BÖDÖR GERGELY

■ Napsütés, kis szél, 4 futam, szoros verseny. A Gyapjas-Baticz egység végig meggyőző teljesítménnyel, gyakorlatilag rajt-cél győzelmeket aratva, 4 futamgyőzelemmel, azaz 100 %-os teljesítménnyel zárta a versenyt (ezúttal is gratulálunk nekik). Érdeemes megemlíteni, hogy egyik legnagyobb ellenfelük a Margitics-Serke team nem vett részt a regattán.

A dr. Bödör-Varró egység idei második közös versenyén az volt a kérdés, sikerül-e a párosnak ismételten győznie. A 2,2,2,3 helyezések ezúttal ezüstöt értek, így az alkalmi csapat idei mérlege katonásra sikeredett (1,2).

A bronzéremért 3 csapat (Borsos-Lillik, Bihary-Bihary, Weinber-Böröcz) folytatott nagy küzdelmet. Végül Borsos-Lillik 3,3,4,6 helyezéseikkel egy ponttal megelőzték a negyedik (Bihary), két ponttal az ötödik (Weinber) kormányozta hajókat.

Hatodik helyen a 8 egységet számláló mezőnyből a "Nagy Öreg" Czetl Gábor végzett Mihály Ádámmal a trapézon.

Meg kell említeni, hogy kis létszáma ellenére a 470-es hajóosztály olyan vitorlásért képvisel, ahol utolsónak lenni is nagyobb presztízs – szerintem -, mint sok más osztályban elsőnek lenni. Aki nem hiszi, jövőre járjon utána! ▶

EREDMÉNYEK

A PÁLYA
B PÁLYA

Csodás napsütés, lágy szellő, több mint félszáz hajó az Őszi Regattán

ÍRTA: DÁVID JÚLIA

FOTÓ – GERŐ ANDRÁS

A KMPVSE 2013. október 20-án rendezte meg az idei szezont záró versenyét az Őszi Regattát. A szép idő sok vitorlázót csalogatott a vízre, 54 egység vágott neki a Kenese-Aliga-Siófok-Almádi-Kenese távnak.

A 10:00 órás rajtnál az ÉNY-i szél alig fújdogált, így ráérősen indult a verseny, de a csodás idő mosolyt varázsolt az arcokra. Csaknem másfél óra kellett az első egységnek a Csimborasszó Asso-nak, hogy elérje az aligai bóját, a lassabb hajók még fél úton sem jártak azonban és mindenki bizakodva várt a beígért friss délnyugatit. Az bizony csaknem akart leterjedni, pedig a nyugati medencében már szépen fújdogált.

A siófoki bója után aztán az élmezőny is megtorpant egy kicsit mert szinte teljesen kivasalták a tónak ezen részét. A versenyrendezés az Almádi bójarövidítés mellett döntött, az első egység a Sleepwalker volt, aki 3 óra 38 perc alatt teljesítette a távot, őt követte három perccel a Csimborasszó, majd fél perc múlva az abszolút harmadik Colibri. A legnépesebb osztály a YSI volt, ahol 27 egység vitorlázott, itt az elsőket az abszolútban is győzedelmeskedő egység a Nautic 370 Run, Sleepwalker szerezte meg Temesfői Zénó kormányzásával, az ezüstérem a Parti nevű Elliott 770-nek jutott Szamai Zsolt vezényletével, míg a bronzérmes szintén egy 370 Run, a Kurucz

Sándor kormányozta Magnum szerezte meg. A YSII-es kategóriában Marik Tamás irányításával versenyző Testosteron egység állhatott a dobogó legfelső fokára, a második helyezett Erhardt Péter Zenit nevű hajója lett, míg a harmadik helyen Molnár Imre László végzett az Aquariussal. 11 Nautic 330, ill. 310 egység vágott neki a túraversenynek, így őket önállóan értékelte a rendezőség. A győzelmet Váradi Attila csapata a Tintahal szerezte meg, Boros Ernőék a Mahi Mahival csupán néhány másodperccel később értek célba így ők lettek az ezüstérmesek. A bronzérmes csapat pedig Győri József vezényletével a Kacor Király lett. ▶

Ainslie a bajnok

MVM Melges 24 Országos Bajnokság

ÍRTA: RUJÁK ISTVÁN, FOTÓ: CSERTA GÁBOR

Ian Ainslie, vagyis Jani már olyan régóta él Magyarországon, és olyan rég versenyez a Kereked VK színeiben, hogy magyar bajnok is lehet. Sokszor indult a Melges 24 bajnokságon és most bajnok is lett.

Azért ez nem volt sétagalopp az Ian Ainslie, Németh Örs, Hegyi Márton, Weöres Botond összeállítású csapatnak. Az utolsó nap előtt, tíz futam után 3 ponttal vezettek Gémesi Gyuláék, és 4 ponttal Csoltó Ákosék előtt.

A tizenegyedik futamon a Vírus, vagyis Gémesi Gyuláék győztek, Csoltó Ákosék viszont újjabb gyenge menetet produkáltak (7. hely), miáltal a második helyen befutó Strange Brew az élen maradt.

Ainslie-ék az utolsó futamra már úgy készülhettek, hogy az aranyéremért az egyetlen vetélytársuk a Vírus. A Gémesi Gyula. Litkey Árpád, Matyasovszky Géza, dr. Gógl Álmos összeállítású csapat két pont hátrányban volt. Mindkét hajó három első hellyel bírt. Ha Litkey Árpáék az első helyen befutva úgy előzik meg Ainslie-éket, hogy közéjük kerül még egy hajó a célban, akkor ők a magyar bajnokok. Minden más esetben két hajó kellett volna közéjük, mert

EREDMÉNYEK

FOTÓK

1 - SZEKERES LÁSZLÓ

2-3 - SZEKERES LÁSZLÓ

4-6 - CSERTA GÁBOR

a kerekediknek több 2. helyük volt, ami pontazonosság esetén a javukra dönt.

Ezen az utolsó futamon az esélyesség súlya alól már felszabadult Csoltó-csapat újra magabiztosan és szépen vitorlázva vezette a mezőnyt. De a nyakukban ott lihegett az Ainslie vezette egység, és nem sokkal hátrébb Csoltó Ákosék is. Az utolsó hátszáélszakaszt ebben a sorrendben kezdték úgy, hogy a kerekedik három-négy hajóhosszal jártak Gémesiek előtt.

Azt hittük, eldőlt a verseny, mert a szél ugyan csak 8-9 csomóval fúj, de minden korábbinál egyenletesebben. Természetesen forgott a szél, de a frissülések nem álltak meg az egyik oldalon, nem keletkeztek nagy lavórok sem. Ennek megfelelően szoros volt a verseny. Ilyen szélben az előny hátszélben is könnyen védhető.

A hátszélben a vezető hajó és Ainslie-ék dél felé balcsapáson gennakereztek, de a harmadik helyről Gémesi Gyuláék kihaltak és elindultak az északi oldalra. Ainslie rezzentelenül ment tovább balcsapáson, nem reagált egyetlen ellenfelének próbálkozására. Márpedig ez elég kockázatos dolog, a Balatonon különösen.

A hátszél végére meg is jött a Vírus által vágyott pörgés, és balcsapásra halzolta nagyon jó tempóban jöttek a cél felé. Csaknem teljesen behozták Ainslie-eket, akik így egyetlen hajóhossznyival előtűk futottak be. Ha egy kicsit jobban frissül Gémesi Gyuláéknak a szél, akár futamot is nyerhettek volna, és abban az esetben meglelt volna szükséges köztes hajó is. Minderre semmi esélyük sem lett volna, ha Ian Ainslie-ék végig velük mennek ebben a végső hátszélben.

Az utolsó befutó a verseny egészéhez méltóan szoros lett. A hajók java szinte egyetlen nagy kupacban zuhant be a célba egy percen belül.

Pontos adatot nem tudok, de nem sok bajnokságon sikerült teljesíteni az összes kiírt futamot. Itt, az MVM Melges 24 Országos Bajnokságon Sipos Péter főrendezőnek és csapatának sikerült. ▶

A DOBOGÓSOK:

HUN 392 – *Strange Brew* – Ian Ainslie, Németh Örs, Hegyi Márton, Weöres Botond

HUN 767 – *Vírus* – Gémesi Gyula, Litkey Árpád, Matyasovszky Géza, dr., Gógl Ákos

HUN 369 – *Ponente* – Csoltó Ákos, Berecz Zsombor, Kutassy László, Baráth Gábor

Musto Match Race Klubok Bajnoksága idén kétszer is

FORRÁS: CHERRYCOM

■ A Klubok Bajnokságát ebben az évben harmadszor rendezte meg a Musto Magyarország. A feltételek minden eddiginél izgalmasabb és látványosabb versenyt ígértek, de az augusztusra kitűzött hétvégén az időjárás nem volt kegyes. Az első versenynapon túl erős volt a szél, a második pedig egyáltalán nem fúj. Ilyenkor nincs könnyű helyzetben a versenyrendező, mert három év már valódi hagyomány, a tizennyolc induló klub szép mezőny, az értékes nyeremények a győztes egyesület utánpótlására várnak, úgyhogy Bajnokot mindenképpen avatni kell... Az idei Klubok Bajnokságát tehát megismételték, a versenynaptár viszont egyedül október közepén hagyott szabad hétvégét.

Legalább az időjárás kegyesebb volt ezúttal, igaz, a szombati szélcsend ismét veszélybe sodorta a versenyt: a kora délutánra ígért délkeleti megérkezett ugyan, de nem maradt sokáig, így csak egyetlen futamra volt elég. Vasárnap viszont minden adott volt, és megszületett a végeredmény.

Idén a BYC lett a Klubok Bajnoka, a megtisztelő címet és a Musto által felajánlott 1000 eurós vásárlási utalványt Váradi-Szabó János és Petheő Tamás szerezte meg számukra. A második helyezést és 600 eurós Musto utalványt a D-One SE szerezte meg Litkey Árpád és Héjj Eszter közreműködésével, bronz érmet pedig a Katamarán SE színeiben induló Diószegi Zoltán és Jankovics Gábor lett, ők 400 eurós utalványt kaptak. Minden dobogós csapatnak járt egy vízálló telefonszám az Evolveo felajánlásából, így nem csupán a dicsőségből jutott nekik. A dobo-

góról csupán egy hellyel maradt le a korábbi győztes, Czégai Péter, aki a Procelero SE ifjú laseresével, Gecse Balázssal vett részt a versenyen.

A versenyt az F18-as magyar bajnok nyerte, és a mezőnyben több gyakorlott katamarános csapat is feltűnt. Bár elsőre azt hinnénk, hogy ők előnyben vannak a többiekkel szemben, a match race forma azért nekik is kihívást jelentett, így végül kiegyensúlyozott mezőnyben kemény meccseket vívtak a résztvevők.

„A match race bonyolult, és bizonyos számú nevező esetén időigényes is. Ezért most azon gondolkodunk, hogy jövőre fleet race lesz a selejtező, és a döntő az első hat katamaránnal pedig match race formájában zajlik majd. Én már ragaszkodom a match race-hez, de megértem a praktikus oldalát is, ezért az eleje lenne a hagyományos fleet race. Őszintén remélem, hogy a Musto Match Race kinövi magát egy nagyon izgalmas és látványos versennyé. Azt szeretném látni, hogy egy rangos és kihívást jelentő verseny lesz, ahol minél több klub indít majd egységet.” – mondta Pádár-Baka Lilla, a versenyt rendező, és az utánpótlás támogatásában itthon is élen járó Musto Magyarország ügyvezetője.

A rendezők a hagyományt megtartva, és az idei újításokat megerősítve jövőre már negyedszer fogják megrendezni a Klubok Bajnokságát. 2011-ben a Procelero, 2012-ben a Spartacus, idén pedig a BYC győzött. Jövőre ismét látványos keretek között Balatonföldváron, ismét F18-as katamaránok fedélzetén várják az egyesületek legjobbjait, hogy a Musto Match Race során eldöntsék, ki lesz a Klubok Bajnoka. ▶

FILM

MVM Finn OB

A Vitorlás TV elkészítette a Finn OB filmjét, remek képekkel és interjúkkal.

FORRÁS: MVM SPORT EGYESÜLET

MEGNÉZEM

VERSENY beszámolók

Nánási Balázs

A rohanógépek is megállnak
Ősszel, ugye?

Speedy Sailing Team

Nánási Balázs

Szezonzárás Balatonfüzfőn

Szezonzáró

Szutor Ferenc

Stefánia Nagydíj

Stefánia Nagydíj

Szutor Ferenc

Napos Köd Kupa

Köd Kupa

A rohanógépek is megállnak ősszel, ugye?

Nánási Balázs fotó: Kovács Zita, Hegedűs Hanna

Nánási Balázs megállt egy pillanatra így az utolsó, versenynek indult edzés, és a szezon végén, visszatekintve az évre, a teljesítményre, a sporttársakra, a barátokra, a segítőkre.

Hajnal 3 óra van, szélcsend, nem tudok aludni az izgatottságtól. Lehet, hogy nem érkezik meg a hidegfront? Pillanatokra lehunyom a szemem és mire felébredek, már hallom a vantnik füttyülését, ez nem jó hír. A megbeszélte találkozót hajnal háromnegyed 6-kor a csapat konténernél. Sapka, kapucnis pulóver, neoprén, neoprén zokni... Ez a szél erős, kockázatos hajónak és legénységének is. A döntést meghozzuk, hiába az idei szezonunk legjobban várt versenye, az időjárás közbeszólt, két

órás pihenő következik.

Ideje, hogy elmeséljem az előző esténket. Daruzás időpontja péntek 18:00, mindenki pontos. Sietünk, mert szeptember révén gyorsan sötétedik. Minden a terv szerint halad, naplementében daruzunk, mindenki jókedvű. Hajó a vízen, tudván, hogy a hétvégén erős szeles menetekre számítunk, bumot cserélünk. Hirtelen szakadni kezd az eső, viharkabátok elő, gyorsan végzünk a szerelésekkel. Elpakolunk, biztonságosan lekötjük a hajót. Eltelik a két óras

pihenő miközben megérkezik kísérő motorosunk, még mindig nagyon erős a szél, de megbeszéljük, hogy elindulunk versenyen kívül, mielőtt gyengülni fog.

Pontban délben futunk ki a vízre a siófoki kikötőből. A két napos edzés nagyon jól sikerült, szombaton magunkkal versenyeztünk és próbálgattuk az erős szeles beállításokat, vasárnap pedig verseny szituációkat gyakoroltunk. Még ha nem is eredmény szempontjából, de sikeresnek mondhatjuk

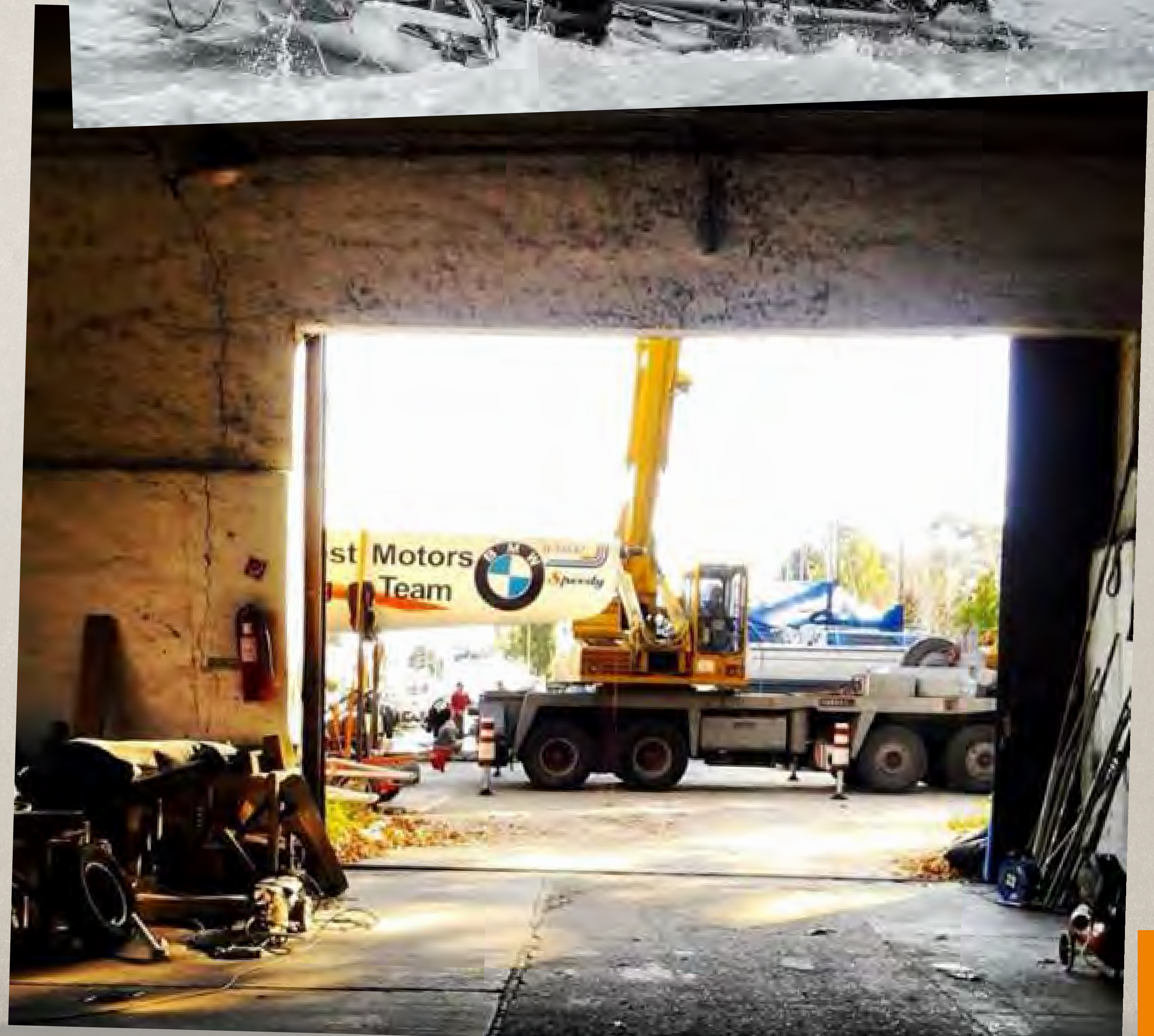
BESZÁMOLÓ · A rohanógépek is megállnak ősszel, ugye?

ezt a hétvégét is. Nagyon erős közel két hónap van mögöttünk, így most a csapat és a hajó is a megérdemelt pihenőjét tölti.

A csapat magja egymás utáni 8 hétvégéből hetet versennyel töltött, ami a jövő szempontjából nagyon előre mutató lehet. Voltak eredményeink, amikre büszkék vagyunk, ilyen volt például a Kelet-Nyugat Kupán elért Yardstick első helyünk az edző hajónkkal, vagy például a Tecon Kupa első napján elért abszolút első helyünk. Kétségtelenül a legnagyobb sikernek a Beszédes József Emlékverseny összetett abszolút első helye számít. A versenyhajó 2010-óta íródó magyarországi történetében ez volt az első alkalom, mikor sikerült egy több napos versenyt megnyernünk.

Nagyon sok újoncot avattunk a szeptemberi versenyeken, így minden vízen eltöltött órára szükségünk van. Idei utolsó versenyünk a Siófoki évadzáró volt, nagyon jó időben, nagyon jó hangulatban búcsúztunk el a szezontól. A verseny utáni órák szereléssel teltek, párhuzamosan 2 hajót készítettünk fel szállítható állapotba.

A következő hónapok a csapat számára fizikai felkészüléssel fognak telni és szeretnénk a hajón különböző fejlesztéseket véghezvinni. Szeretném

megköszönni mindenkinek, aki segített nekünk abban, hogy megvalósítsuk az őszi terveinket. Gondolok itt elsősorban a csapatra és a hozzátartozókra, akik hétről hétre azon dolgoztak, hogy a maximumot kihozzuk a hajóból. Nagyon jól sikerültek a meglepi sütögetések, a csapat buli, felejthetetlen élményekkel lettünk gazdagabbak. Köszönet a fotósunknak, Kovács Zitának, aki szabadidejét nem sajnálva végig kísért minket az őszi folyamán és hol a motorból, hol a parton és az utolsó versenyen pedig a vitorlásból sikerült nagyszerű fotókat csinálnia rólunk. Ez a fajta vitorlázás nem működhet egy jól működő kikötő, egy daru és egy segítőkész kikötőmester nélkül, így nagyon nagy köszönet a Siófoki kikötőnek, hogy befogadott minket és hogy mindenben rendelkezésünkre álltak az egész év alatt. Tavasszal újra találkozunk a vízen! •

Csapattagok és segítők: Balogh Attila Zsombor, Baráth László, Farkas Zoltán, Frast Ákos, Kiss Zoltán, Nagy Anikó, Nagy Viktor, Nánási Balázs, Nánási Krisztina, Porrogi Gábor, Lőkös Danika, Varga István, Berecz Tímea, Havadtói Szabolcs, Németh Péterné Éva, Antal Ákos, Kovács Zita, Padányi Péter, Skandera Gábor, Németh Péter és Makádi Dániel

Szezonzárás Balatonfűzfőn

Szutor Ferenc

Bizony ennek is eljött az ideje. Már napok óta furcsa színűek a fák és felettük V-betűt formáznak a vadkacsák, ahogy mind egy irányba repülnek. Ők mennek, mi meg lassan daruzunk, de azért előtte még van néhány jó hétvégénk!

Ilyen volt a mostani is. A kikötői versenyeknek mások a hozzávalói, mint a bajnokságoknak, vagy a sokhajós szakmai regattáknak. Itt nem a vérre menő küzdelem, de nem is a reprezentáció a cél. Nincsenek ruhás, boros, pálinkás, cipős standok és kiállított luxusautók sem. Van viszont jó hangulat, igazán finom svédasztalos terülj-terülj asztalkám, némi borkóstoló balatoni borokból, és esti program DJ-vel!

A rajtnál nem volt egyetlen hangos szó sem. Nem volt óvás, sőt a helyezéseken sem vitatkozott senki. Hogy ki hányadik lett? Nem is tudom már, de nem is fontos. Az ilyen versenyekre aztán tényleg nem azért megyünk, hogy nyerjünk. Sokkal inkább azért, hogy jól érezzük magunkat. És hogy ez mennyire így volt... Szépen fogyott a svédasztal, de valahogy mindig lett rajta újabb adag étel. Folytak a borok, de mire elfo-

film

fotó

by Éder
Bálint

A rajtnál nem volt egyetlen hangos szó sem. Nem volt óvás, sőt a helyezéseken sem vitatkozott senki.

gyott volna az üvegből az utolsó csepp, ott termett egy új palack. Szóltak az örökzöld slágerek, de mikor azt gondoltuk volna, nem lehet többet feltenni, megszólal egy következő szám, amit megint kórusban énekeltünk. Litkei Gergely stand up-ján pedig tiszta szívből nevtünk. Na szóval ilyen volt a szezonzárás, ami persze nem mindenkinek jelent valódi szezonvéget.

Ott van még a CECC meg a Pempő kupa, aztán a Siófoki Évadzáró, majd a Kőd és a Dér kupák, hogy csak a fontosabbakat említsem. Talán az idő is magához tér, és ad nekünk a Balaton egy szép, hosszú szezonvéget, hogy az utolsó perceit is kiélvezhessük ennek az évnek. •

Stefánia Nagydíj

Szutor Ferenc

Ahogy minden nappal több hajó kerül partra, és mind több poloska férkőzik a ponyva alá, úgy érzi a hajós ember, hogy ki kell facsarnia a szezonból mindent amit még lehet, mert a percei bizony meg vannak számlálva.

Így volt, hogy kihagyhatatlannak minősítettük az utolsó 3 versenyt, név szerint a Siófoki Évadzárót, a Köd és a Dér kupát is. Ez utóbbi kettőt még rejtegeti előttünk a jövő, de a Stefánia Nagydíjról már múlt időben beszélhettünk.

Budapestről is korán indultunk, de a fűzfői partellökés is megtörtént 8 óra magasságában. Nem volt kellemes ezt leszögezhetjük. Hideg, nyirkos levegő, felhős ég, szélcsend... Hiába mondta a fagyos ujjaink között szorongatott okos telefon, hogy jó idő lesz itt ma, ezt nehezen hittü el Siófok felé menet. Nem javította a hangulatot, hogy a 11 órás

rajt előtt 45 perccel még egyetlen hajót sem láttunk a vízen. Na, szép kis verseny lesz ez....

Ahogy befutottunk a kikötőbe minden megváltozott. 1. kisütött a nap (percre pontosan), 2. minden mólón jövés-menés, vitorlapróbálgatás, indulás látszott. Mégiscsak lesz itt ma valami! Kikötni épp csak szükségleti szinten volt időnk, már fordultunk is vissza, hogy belekeveredjünk a sűrűjébe. Mire kiértünk a kikötőből több mint 50 hajó forgolódott a bója körül a kellemes délies szélben. Ó

A keleti irányú rajt után folytatta a mezőny az útját Siófok „elejéig” ahol

film

fotó by Éder
Bálint

jó préselés menetben csak 1 takkal kellett igazítani a fordulóig. Ezután gyors spi, gennaker szerelés (kinek mi) és irány Alsóörs! Kb tóközépen vettük a második pályajelet, és indultunk vissza szintén élesen Siófokra, ahol megint csak kellett egyet igazítani, hogy befuthassunk klasszikus módon a kikötő árbocai között. Tamás a kikötőmóló végéről fújta a befutót, míg a szemközti mólószáron érdeklődők népes tábora kísérte figyelemmel hajók bevonulását. Persze a konkrétan 3db utast szállító nagyon sietősen közlekedő BAHART hajó kapitányában fel sem merült, hogy esetleg várjon 4 percet, vagy hogy éppen ez a látványosság az, ami miatt az a három ember majd elhívja a barátait is hajókirándulásra. Tudom, hogy fel sem merült benne, mert jó messziről hallani lehetett nemtetszésének kifejezéseként adott hangjele. Nem baj, remélem minden utas percre pontosan érkezett meg oda, ahova indult. Kicsit még nehezebb megideologizálni, hogy a környéken sertepertelő turista hajó, miért nem ért rá, hiszen neki konkrétan üzleti hasznot hoz, ha van látnivaló...

A befutó után jutott idő eszmecsserére,

Csapattagok és segítők: Lukács Rita, Éder Bálint, Szutor Ferenc na meg a Póstás.

A legnagyobb gondunk az volt, hogy inkább balra nézzünk ahol az elképesztően giccses színekben pompázó naplementét láttuk, vagy jobbra ahol a telihold hatalmas korongja kápráztatott el minket.

és némi rápihenésre is a 16órás díjkiosztóig, ami igen ízletes paprikás krumplit is magában foglalt.

Mivel nekünk még vissza kellett érnünk a Marina Fűzfőbe, ezért nem időzhettünk sokat. Stílusosan motor nélkül hagytuk el a kikötőt, felhúztuk a spi-t és célba vettük Fűzfőt. A legnagyobb gondunk az volt, hogy inkább balra nézzünk ahol az elképesztően giccses színekben pompázó naplementét láttuk, vagy jobbra ahol a telihold hatalmas korongja kápráztatott el minket. Leginkább aztán csak ültünk, és azon gondolkodtunk, hogy mégis megérte felkelni hajnalban...

A spi-t csak a fűzfői kikötő szájánál vettük le már sötétben, és hogy ne ébresszük fel az alvó sirályokat, itt csöndben vitorlával futottunk be.

Én csak annyit kérek, hogy az utolsó két verseny is ilyen hangulatot, és ilyen Balatont adjon.

Köszönöm! Találkozunk a KÖD majd a DÉR kupán! •

Napos Köd Kupa

Szutor Ferenc

Már az előrejelzésekből sejteni lehetett, hogy a névadó ezúttal nem lesz jelen a versenyen. Olyan nagyon nem is sajnáltuk, hogy pólóban kellett állnunk a nap sugarait.

11:00 a rajt, így a Sirályban még jut idő egy reggeli kávéra, sőt az ínycsekeknek palacsintára is. A nem sietés jegyében kezdődik és hozzá mindvégig hűen folytatódik a nap. Augusztusban az ember természetesnek veszi, sőt kicsit még zavarja is a napsütés... Izzadunk, a fedélzet forró, a sör megmelegszik. Ilyenkor azonban október végén tekintélyt parancsol magának az az időjárás, ami 20 fokos hőmérsékletet, napsütést és még némi szelet is ad. Az ilyen időt ki kell élvezni, élvezni pedig nem lehet kapkodva.

A reggeli után megindultunk a szomszédos Almádiba, nyugodtan. A rajtra úgy értünk oda, hogy addigra kifejezet-

ten nagyon nyugodtak lettünk. Nem is értettük, hogy mi történik ott elől ahol az időjárást teljesen figyelmen kívül hagyva a rövid rajtvonalon egyszerre próbált mindenki átjutni. Kiabálás, hajótestek találkozásának hangja, kapkodás. Bűnös dolgok ezek ilyenkor én mondom! A nap helyében rögtön beugrottam volna egy felhő mögé, hogy ne is lássak ilyet egy tökéletes napon.

Hamarosan rendeződtek a sorok, és mindenki elindult Kenese felé élesen, ahol bója után már ment is fel a hátszélvitorla. Ami eddig kellemes volt, az most paradicsomi lett. Hátszélben már már koranyári lett a hőérzet. A bóját Almádi előtt mi rendben talál-

fotó by Balint Eder

tuk, pedig úgy hallottuk valaki szeretne volna magával vinni. Csendben ültünk, és próbáltuk a lehető legtöbb napsugarat fotoszintetizálni, eltenni a téli hónapokra, nyugodtan.

Az alsóörsi forduló után simán, és nagyon nyugodtan értünk vissza Almádi elé. A pálya nem volt hosszú, de a rendezőknek ilyenkor már arra is gondolni kell, hogy sok hajónak a tó távolabbi kikötőibe kell visszaérnie, dacolva a korai sötétedéssel.

A kikötőkben sok hajó már bakon áll, pedig ezt igen nehéz megideologizálni. Hetek óta gyönyörű idő van, és nem is úgy tűnik mintha egy-kettőre megjönne a tél. Az őszi versenyek lassan csak nevükben emlékeztetnek az évszakra. Se köd, se dér. Ha így folytatjuk nyugodtan lehet majd Mikulás és Karácsony kupát is rendezni nagyhajóknak a Balatonon. Addig azonban még van egy Dér Kupa! •

HANSE

325

VITORLÁZÁSRA
KÉSZEN

MAXIMUM

Kiinduló árért, teljesen felszerelve

KATTINTSON & SPÓROLJON MAXIMÁLISAN

HANSE 325 MAXI KIADÁS

Hogy a 2013/14-es vitorlás évad is jól induljon, olyan ajánlatot találtunk ki Önnek, amit valószínűleg még sosem kapott. Engedje meg, hogy megismertessük Önnel a HANSE 325 MAXI KIADÁSÁT. Ennek lényege, hogy Ön vitorlázható hajót kap alapárért, vagyis nem kell semmilyen extrát választania árlistánkról. Nos?

2013-ban Lászlófy Ábel kapta a Dulin-díjat

A DULIN-TESTVÉREK ÁLTAL ALAPÍTOTT DULIN-DÍJAT ADTA ÁT ÁBELNAK DR. DULIN JENŐ OKTÓBER 19-ÉN BALATONFÜREDEN.

Az örökös vándordíj alapító okirata így szól:

„A Dulin testvérek (Jenő, László György) örökös vándordíjat alapítanak a magyar vitorlás sport jövőben fejlődése, fejlesztése érdekében, azzal a céllal, hogy a legfiatalabb versenyzők versenyszellemét, készletését a meglévő és mindenkori ösztönzők mellett magasabb szintre emelje. Úgy gondoljuk, hogy ez az egyedi iparművészeti alkotás méltó arra, hogy további biztatásként szerepeljen, hiszen az évente a legfiatalabb és legeredményesebb vitorlás versenyző elismerését szolgálja.”

Az örökös vándordíjat mindenkor az a 12 éves vagy annál fiatalabb leány- vagy fiúversenyző kapja és őrzi meg egy évig, aki a Magyar Vitorlás Szövetség versenynaptárában szereplő utánpótlás korosztálynak meghirdetett egyszemélyes versenyosztály éves ranglistáján a legjobb helyezést érte el.

Az örökös vándordíjat elnyerő versenyző köteles a győzelem évét, elő- és utónevét a díjra erősített hullámot jelképező szalagra rávésetni.

A Magyar Vitorlás Szövetség gondozza és kezeli a díjat. Ha a díj betelt, a Sportmúzeumnak kell átadni. A Dulin-díjat 2006-ban és 2007-ben Vadnai Benjamin, 2008-ban és 2009-ben Gyapjas Zsombor, 2010-ben Vadnai Jonatán, 2011-ben Tenke Áron, 2012-ben Erőss Loránd nyerte el.

Lászlófy Ábel – és ikertestvére, Lászlófy Levente – a Spartacus Vitorlás Egylet versenyzője. A fiúk jelenleg 11 évesek, edzőjük Török Péter. Ábel 1-es típusú cukorbeteg, versenyszerű sportolásával példát ad a diabéteszesek számára. •

művészeti alkotás méltó arra, hogy további biztatásként szerepeljen, hiszen az évente a legifjabb és legeredményesebb vitorlás versenyző elismerését is szolgálja.

KISFILM A NAGYVILÁGBÓL

**ÍGY DRAGONOZTAK
EGYKOR, A MÁSODIK
VILÁGHÁBORÚ ALATT.
55 PERCES FILM
DÁNIABÓL, A 1940-45
KÖRÜLI ÉVEKBŐL.**

FORRÁS: DANISH DRAGON ASSOCIATION

A második Világháború alatt resundban sem lehetett Dragonozni és versenyeket sem rendeztek, így aztán minden vitorlástevékenység Isefjordokba költözött. A német Klasszikus Hajók Baráti Társasága lelte fel ezt az egyedülálló filmet és porolta le az archívumból. Az 55 perces filmritkaság dokumentarista és szórakoztató egyben, és bemutatja, milyen az ízig-vérig Dragonos lelkület a vitorlástársadalmon belül. Társasági események és kemény küzdelmek a vízen. ezek voltak a fundamentumai az osztálynak, ezek tartották össze. Reméljük, tetszeni fog a mozi, és kiérződik majd belőle az a dragonos lélek, amit ma is érzékelünk, amikor összejövünk egymással versenyezni.

Danish Dragon Association / Lars Stenfeldt Hansen

MEGNÉZEM

Tímár Péter „Timu” Emlékdíj a legeredményesebb utánpótlásedzők részére

FORRÁS: MVM, YKA

Rutai István (Yacht Klub Agárd) és dr. Ugron Gáspár Gábor (MVM Sportegyesület) közös emlékdíjat alapítottak azzal a szándékkal, hogy a hazai vitorlás sportban az utánpótlás-nevelést, valamint a kiemelkedő teljesítményt eredményező edzői és nevelőmunkát végző edzőket elismerésben részesítsék. Az emlékdíjat az alapítók Tímár Péter, a Yacht Klub Agárd idén tragikusan és fiatalon elhunyt kiváló edzője és pedagógusa, a vitorlás utánpótlás-nevelés kimagasló személyisége emlékére Tímár Péter „Timu” Emlékdíjként hozták létre.

A „Timu emlékdíj” ezentúl minden évben a „Majthényi Zsombor vándordíjban” részesülő legeredményesebb ifjúsági versenyző magyar edzője részére kerül átadásra. Az alapítók az emlékdíj keretében a díjazott részére 200 000 Ft összegű támogatást ajánlanak fel.

A **Tímár Péter „Timu” emlékdíj** első alkalommal a Magyar Vitorlás Szövetség 2013. október 19-én rendezett balatonfüredi ranglista díjkiosztója alkalmával került átadásra. Idén az emlékdíjat a Balatonfüredi Yacht Club edzője, **Csomai József** vehette át, Érdi Mária világbajnokunk eredményes felkészítése, valamint az egész éves magas színvonalú utánpótlás edzői tevékenysége elismeréséül. A hazai versenyvitorlázás új nemzedékének kinevelése felelősségteljes és áldozatos munkát és türelmet követel az arra vállalkozó edzőktől. Tisztelet és elismerés illeti mindazokat, akik erre a feladatra vállalkoznak, akik fáradhatatlanul, teljes szívvel és odaadással végzik edzői munkájukat és olyan vitorlázókat nevelnek, akikre mindnyájan büszkék lehetünk! •

Match Race a Tiszán!

ÍRTA: KIPPER GYÖRGY, BEVEZETŐ: PORTHOLE

Jó sok víz lefolyt már a Tiszán az America's Cup óta, de Szeged még lázban ég. 9 perces videofilmmel illusztrált beszámolójukban ennek lehetünk szemtanúi. Talán kevesebb nézőt vonzott és kisebb büdzséből jött létre, de vegyük úgy, hogy a nagy Oracle és Team New Zealand csatáját láthatjuk a képeken.

Legénységként legalábbis biztosan volt annyi adrenalin. A képeken trapéz nem látható, arra nem volt szükség. De álljon itt a szervező beszámolója:

A 2006-TÓL TÖBB SPORTÁGBAN TELJESÜLT, FOTÓKKAL, VIDEÓKKAL ILLUSZTRÁLT 494 FUTAM EREDMÉNYEI

FILM

PÁROS VITORLÁSVERSENY A TISZÁN

A vasárnapi verőfényes napsütés és a kellemes déli szél ideális volt a vitorlázásra. A Tiszayacht kikötőből induló, két repülő hollandi típusú vitorlás legénysége városnéző versenyre indult.

Céljuk a város déli oldalán a Boszorkánysziget majd a Maros-torkolathoz történő visszavitorlázás volt. A Bertalan hídig egymást előzgetve vitorláztunk, majd a kanyarodó folyón a mederbe egyre jobban befújó szél fokozta a tempót. A Malina-part előtt fodrozódó vízfelület még távolabbra csalogatott bennünket, de gondolva a délutánra gyengülő szélre az árvízi emlékmű vonalában visszafordultunk. (Itt már több mint 4 km-re voltunk a kikötőtől, és bár az alacsony vízállásnál nem nagy a Tisza sodrása, a vitorlásban nem jól mutat az evezés.) Az első hajó kormányosa úgy látta elég gyorsak, és a Lapos előtt, a belső rövidebb íven „pillangóztak”, nem húztak spinnakert. A másodikként forduló hollandiban a szelesebb külső ív felé vették az irányt és felhúzták a hátszélvitorlát, ami meg is hozta az eredményét, a Belvárosi híd után ismét az élre álltak. A Bertalan híd vonalától már ismét cirkáltunk.

Völgymenetben a széles híd széltakarása nem jelent gondot, mivel a folyó átfordorja a hajót a híd alatt, hegymenetben viszont csak a szélfordulókra jól időzítve lehet átkelni. Ez mindkét hajónak csak többszöri nekifutásra sikerült. A Maros-torkolatig tartó két kilométeres folyószakaszon a gyengülő szél már csak zebracsíkok formájában volt jelen, és az iránya minden befúvás előtt élesedett, majd azt elhagyva tompult. Ez a vitorlák folyamatos állítgatását igényelte. A vitorlások ezen a szakaszon már nem csak egymással, hanem a folyó sodrásával is versenyeztek. Bár a futamidő jelentősen elmaradt az eddigi rekordtól (1:04:33), a szél kitartott, a két vitorlás célba ért. A futamidőket másodperc pontossággal a hajókban elhelyezett GPS dokumentálja: Kipper György, Túri Mihály (3:07:30), Csesznok Tamás, Rehák József, Csesznok Anna (3:49:14). •

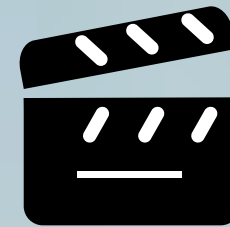
Jótékonyság idén

FORRÁS: XTRAME VIDEÓ STÚDIÓ

Idén a jótékonysági versenyeknek egész sorozata zajlott. A rendőr árváktól a daganatos gyerekekig mindenkit megvitorláztattak a szervezők. Az X-trame Videó Stúdió jóvoltából mindről film is készült.

Az MVSZ (Magyar Vitorlás Szövetség) kezdeményezése alapján, ebben az esztendőben a hazai vitorlás társadalom speciális, jótékonysági programsorozattal segítette a hátrányos helyzetű gyermekeket és családtagjaikat.

A rekreációs élményterápiás vitorláztatások során többek között mozgássérült gyerekek és fiatalok, rendőr és tűzoltó árvák, gyógyulófélben lévő és gyógyult szervátültetésen átesett gyerekek, vagy éppen mozgássérült fiatalok juthattak életre szóló élményekhez a vitorláztatások során. A hátrányos helyzetű gyerekek, fiatalok és kísérőik olyan hajók fedélzetén járhattak, vagy éppen kerekes székben ülhettek, amelyek még fél órával azelőtt egy-egy rangos balatoni verseny kupájáért mérkőztek. A balatoni jótékonysági programsorozat eseményeiről az X-Trame stúdió gondozásában készülő H2O vízi sport magazin rendszeresen tudósított. •

TECON KUPA, DAGANATOS GYERMEKEK VITORLÁZTATÁSA

TABU KUPA, MOZGÁSSÉRÜLTEK HAJÓZTATÁSA

SOS. GYERMEKFALU REGATTA 2013.

RENDŐRÁRVÁK VITORLÁZTATÁSA

HANSE

385

**NAGY SEBESSÉGNÉL IS
BIZTOS IRÁNYTARTÁS**

Hosszú vízvonal, tavi kíl
Designed by judel/vrolijk & co

**TACK-VÁLTÁS A
KÖTÉLZET ÉRINTÉSE NÉLKÜL**

Integrált önváltó focok

SZELLŐS ÉS VILÁGOS

Minden kabinban testablak
Fedélzetbe símuló nyitható nyílások

**ERGONOMIKUS
COCKPIT KIALAKÍTÁS**

Dupla kormány, lehajtható fürdőplatform,
stabil cockpit asztal, széles ülések, mély
rakodótér

**„EGYKEZES”
VITORLÁZÁS**

A mozgókötélzet hátrafut
a kormányállásig

LENDÜLETES CIRKÁLÁS

Video

325 new 345 355 385 415 445 495 545 new 575 630e

Balatonfői Yacht Club | Balatonkenese
Phone +36 20 935 7700 | info@hanse.hu

Hanse
BREAKING RULES . SETTING TRENDS

www.hanseyachts.hu

Nautic 220 Hornet

SZERZŐ: SOPONYAI GÉZA

Csak nemrég született meg a Nautic Boat zászlóshajója, a NAU 370RUN, de máris egy új családtag életre hívásán dolgozunk, ezúttal a kompakt méretben. Ez azért is izgalmas feladat számunkra, mert ebben a kategóriában régóta nem gyártottunk hajókat, így a vitorlázó társadalom egy másik csoportjának is tudunk kínálni alternatívát az élvezetes, sportos hajózáshoz. Az ötlet is ebből fakadt, mikor egy kisebb, de a Nautic hajókra jellemző tulajdonságú daysailer-racert szerettünk volna építeni.

A mai világban legtöbbször számunkra igen nehéz a hétvégi vitorlázás feltételeit teljesíteni:

először is legyen egy hajónk, amelynek kell egy kikötőhely is. Ha versenyezni szeretnénk, csapatot is össze kell állítani, és ha esetleg külföldön szeretnénk használni hajónkat, előnyt jelent a könnyű szállíthatóság. Kézenfekvő megoldás egy kisebb, könnyű, két-három ember számára regattán is jól kezelhető, személyautóval vontatható kishajó, amely nem utolsó sorban megfizethető is.

Ezeket szem előtt tartva kértük meg régi partnerünket, Andrej Justint, hogy tervezzen ezekre a problémákra megoldást jelentő, ízig-vérig Nautic kishajót. Úgy érezzük, sikerült neki. Már első pillantásra látszik: ez a hajó akar valamit; modern vonalvezetés, sportos megjelenés jellemzi, bőséges vitorlázat szél ellen és bő szélben is, amelyet karbon árbocra húzhatunk fel, a maximális teljesítmény elérése érdekében. Nagyhajókat megszégyenítő merüléssel rendelkezik, ez biztosítja a szüksé-

AJÁNLJUK EZT KIS „JÁTÉKSZERT” MINDAZOKNAK, AKIK KOMOLYAN VESZIK A JÁTÉKOT

ges visszaállító-nyomatékot szerény vízkiszorítás mellett. Ez a kis „darázs” is a nagytestvérhez hasonlóan születik, az üveg-szálás PVC habmagos szendvics szerkezetet vákuuminfúzió során itatjuk át vinilészter gyantával, a test a kritikus pontokon karbon erősítést kap. A végeredmény egy erős, könnyű kis dingi készen egy laza családi élményvitorlázásra vagy egy izgalmas verseny futására, Ezeket segíti az egyszerű, átgondolt szerelvényezés és a gennaker lehúzásának módja, amellyel gyorsan, biztonságosan akár egy ember is leszedheti a vitorlát a bőszelezés végén. Így három fő teljes értékűen tudja megvitorlázni a hajót versenykörülmények között is.

Ha úgy döntünk, hogy külföldi nyaralásunkon, vagy versenyen saját hajónk fedélzetén szeretnénk szelni a hullámokat, a deckre állított árboc ledöntése, és a kihúzható tőkésúly leszerelése és az utánfutóra emelést követően már akaszthatjuk is a vonóhorogra a szerelvényt.

Ajánljuk ezt kis „játékszert” mindazoknak, akik komolyan veszik a játékot, akik vallják a „kicsi a bors, de erős” elvét, és szeretnék kis hajóval is gyorsan menni, akiknek gondot okoz hétről hétre hat-nyolc állandó embert összeszedni a versenyekre, akik nem tudják, vagy nem akarják egy családi ház árát hajóra költeni vagy azoknak, akik egyszerűen csak szeretnek stílusosan és élvezhető tempóban túrázni, akár szerte Európában. •

Felkészülés a téli vitorlás szezonra

ÍRTA: GERŐ ANDRÁS

Nem, nincs elírás, télen is lehet vitorlázni, ahogy sízni is nyáron. De azért nem mindegy mivel és az sem, hogy hogyan. Óriási élmény a kihalt Balaton, de nem veszélytelen. A kikötők elnéptelenednek, nincs vendéghely mizéria, de szolgáltatás se nagyon. Felszedik a kardinális jeleket, ha megfeneklünk, magunkra vessünk, mert nem jön segítség tavaszig. Fontos tehát a hajó és saját magunk felkészítése.

A hideg vizekben nincs algásodás, ezért érdemes már most rendbe rakni a hajó alját. A motor és a hajócsavar állapotát sem árt ellenőrizni. Ha esetleg bevállaljuk a jég-hártyás vízben való hajózást, akkor javasolt a hajóorr víz-vonal körüli belépő élének felületét lemezzel burkolni.

Októberben már megkezdődik a „partraszállás”, ezért nem könnyű már időponthoz, és a munkavégzéshez szükséges területhez jutni. Bár a hajómat nem ott tartom, a daruzást évek óta a Fűzfő Marina portáldarujára szervezem, egyszerűen azért, mert nincs jobb biztonságosabb daru Magyarországon. Ezen lehet vitatkozni, de egy tíztonnás fakorlátos hosszúkiéles hajót nem szívesen bíznék más emelőeszközre, még akkor sem, ha megfelelő kerettel biztosítják a feszültségmentes emelést. A portáldaru nem csak emel, de helyére is viszi a hajót, legyen az akár a telep átellenes vége. Mivel nem rendelkezem tároló alkalmatossággal, erre a néhány napra a kikötő univerzális állványait veszem igénybe.

GALÉRIA

Mindig izgalommal tölt el mit találok a hajó alján, most sincs ez másképp. Ahhoz hozzá vagyok szokva, hogy igen sok kagyló is megtelepszik a hajó fenekén, amit nem igazán szeretek. Átfúrják magukat az algagátláson, és a gélbe, vagy ami még rosszabb talán a laminátba kapaszkodnak, mert nagynyomású mosóval sem lehet őket eltávolítani. Állítólag még a motor külső hűtőkörébe is képesek bepofátlankodni, ami nem túl szívderítő opció. Van valami rendszer a megtelepedésükben, ami mintha az elektronok vándorlással lenne kapcsolatos. A legintenzívebben a magnézium katód környezetében nyüzsögnek. Fel sem tételezem, hogy magnéziumfüggőek lennének, de mégis furcsa mennyire kötődnek a „mengyelejev

tábla” zsenge korrozív oldalához. Az idei meglepetés egy hosszú, kusza mély karc volt a kil és a fenék találkozásánál mindkét oldalon. A mélyen nyomot hagyó rajzolat úgy nézett ki, mint amikor vásott gyerekek, vagy irigy felnőttek karcolásszák a vadi új merci oldalát. Még jó, hogy nem volt rajta a közkedvelt „Miből?” felirat. Életszínvonalunk szakadatlan emelkedésének hála, a karcosoknak is sikerült túladni a Zsigulin, így ez a buta játék is kiment a divatból. Ma már inkább robbantgatnak. De akkor mi a fene rágta végig a fenekemet?

Sose jöttem volna rá, ha nem találkozom vízirendőr ismerősömmel. Szerinte belefutottam egy rejtőzködő sorhorogba az egyik legszemetebb rabsic technika eszközébe. A több tíz méter hosszú felszín alá rejtett, felszalizott, akár 200 db-os horogsor kíméletlen pusztítást okoz a halállományban, de életveszélyesen megsebesíthet szörföst, úszót, és kárt okoz a hajótesten is amint az én példám is bizonyítja. Gyakorlatilag felfedezhetet-

len. Állítólag már olyan távirányítós technika is van, ami a horogsor végeit a víz alatt kis ledes világítással teszi láthatóvá, kizárólag az orvpecás számára. Hát nem igazán szerettem meg őket!

Szerencsére Rick Csaba szakértő útmutatása alapján sikerült eltüntetni a karistokat, felkerült a friss Uno Cruiser algagátló – ezúttal tengerkék színben, remélem, hogy kagyló és rabsic riasztót is tartalmaz.

Az elmúlt telek során többször hajóztunk ki a kikötőből úgy, hogy ott már állt a jég, de a tó még hullámozott. Ilyenkor bizony – nagyon óvatosan – ropogtatnunk kellett a jeget, hogy kijuthassunk. Szerencsére ennek nem sok nyomát láttuk a hajóorron, de idén már felvértezten vágunk neki a kalandnak. A vízvonallal magasságában fém burkolatot kapott a hajóorr, hogy a jégtörő üzemmód még véletlenül se okozzon kárt az amúgy is zord körülményekre épített finn hajó testében.

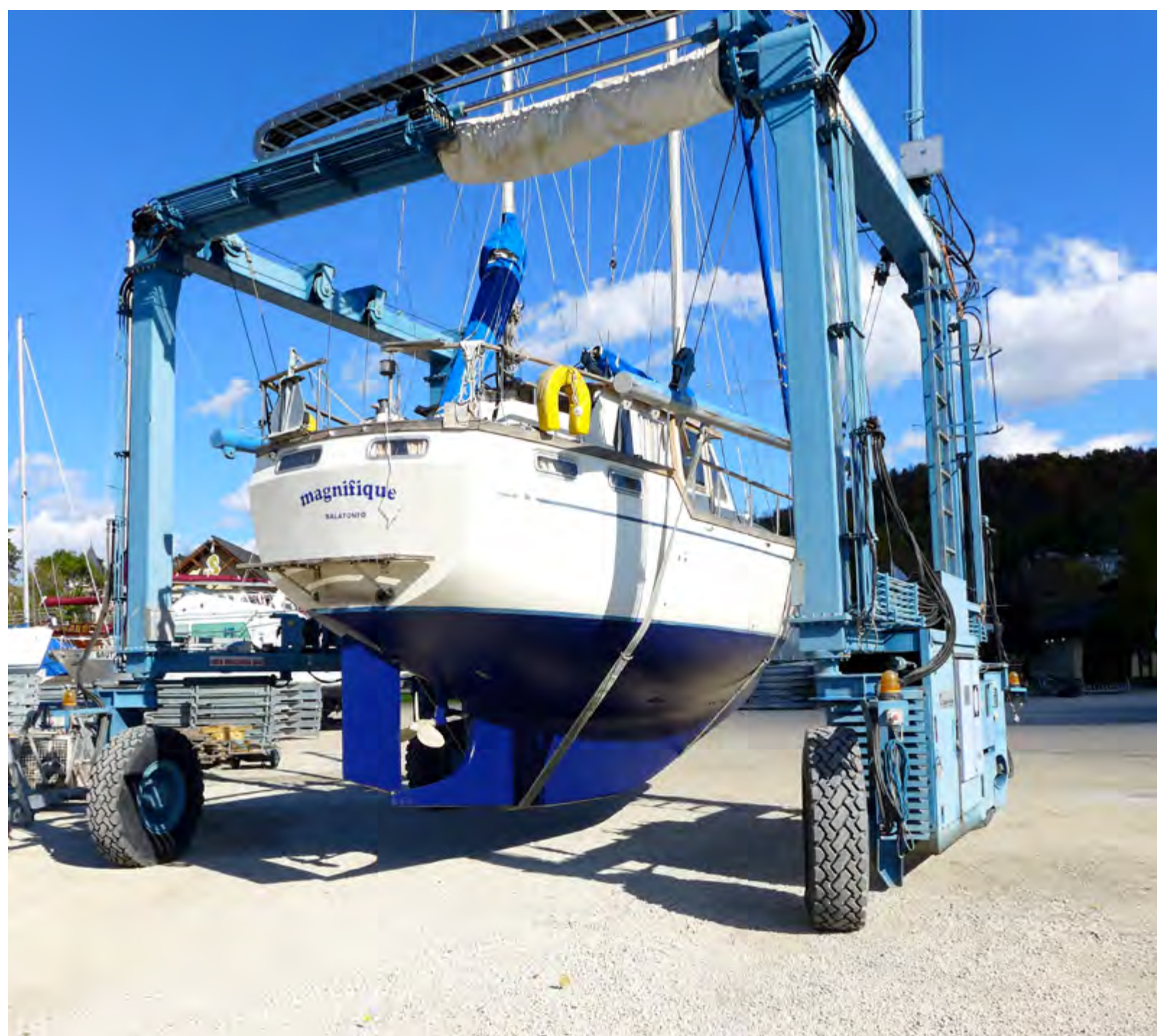
Műhelybe került a hátsó lejáró létra is, a nyári

fürdővendégek erőfitogtatása maradandó nyomot hagyott így megerősítésre szorul. Sajnos a szépséges öreg hölgy már több mint 25 esztendő. Ráncai – bármennyire kortalannak tűnik – jelzik, hogy igényli a gondoskodást. A teak felületek cseréje lassan időszerű, ahogy az eredeti vitorlázat is helyenként javításra szorul.

Mit kell még tennem?

A téli használathoz érdemes feltölteni az üzemanyagtartályokat, megelőzendő a nem kívánt kondenzvíz okozta korróziót. A motortérben a belső hőmérsékletet biztosító olajradiátor szükségtelemé teszi a téliesítést, de a bilge pumpa automatikus működését rendszeresen ellenőrizni kell, ahogy a vízkivezető nyílásból is el kell távolítani a képződő fagydugót.

Közben a hajó elkészült. Szép kék alsóneműjében, fényes új orrvédőjével büszkén páváskodik a csodadaru hevedereiben. Az öreg hölgy lágyan vizet fog, a motor pöccre indul, hűtés rendben, irány a tél. •

KI KORÁN KEL, ARANYAT LEL HANSE EARLY BIRD KEDVEZMÉNYCSOMAGOK

100%
megtakarítás

augusztus 31-ig

60.000.- € -tól

EARLIEST BIRD

75%
megtakarítás

szeptember 1–október 31-ig

45.000.- € -tól

EARLIER BIRD

50%
megtakarítás

november 1–december 31-ig

30.000.- € -tól

EARLY BIRD

Spóroljon gyorsan, sokat a Hanse-val
lenyűgöző ajánlatok a különböző csomagokon és extrákon

HANSE
345

HANSE
385

HANSE
415

HANSE
445

HANSE
505

HANSE
575

További információkért kattintson a hanse.hu oldalra, vagy hívja dealerét a +36 20 935 7700 számon!

325 345 385 415 445 new 505 575 630e

Isteni és emberi napló a Mediterrán tengervilágból

ÍRTA: NAGY PÉTER, SZERKESZTETTE: KÖVENDI ESZTER

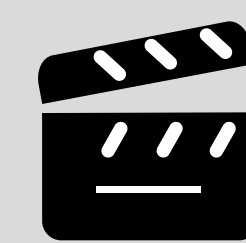
Salerno, Porto Turistico
2013. október 8., kedd

Messina
2013. október 4., péntek

Szent Pál öböl.
2013. október 21., hétfő

Sukosan
2013. szeptember 27.,
péntek

Santa Maria di Leuca
2013. október 3., csütörtök

**ÖSSZEFOGLALÓ VIDEÓ
FAZEKAS GERGELYTŐL**

**ZÁMBORI SOMA
BLOGJA**

MAGAZINUNK MEGJELENÉSÉNEK IDŐPONTJÁBAN ÉRKEZIK VÍZI ZARÁNDOK-ÚTJÁNAK VÉGÁLLOMÁSÁHOZ AZ AQUAGORA PROJEKT, AMELYET MI IS IGYEKEZTÜNK KÖVETNI. A CÉL A LELKI MEGÚJULÁS VOLT, A BIBLIAI APOSTOLOK CSELEKEDETEI NYOMÁN PÁL APOSTOL HITTÉRÍTŐ ÚTJÁNAK ÁLLOMÁSAIT LÁTOGATTA VÉGIG KÉT SZÍNÉSZ, ÉS EGY 10-11 FŐBŐL ÖSSZEVERBUVÁLÓDOTT CSAPAT. ENNEK ÖSSZEFOGLALÓJÁT ADJUK MOST ÁT.

2013. szeptember 27., péntek **Szent Mihály napja**

Ma van. Elindultunk, hajnal még nem hasad, csak a többi autó fénye jelzi az irányt: Sukosan. Öt-hetes úton-lét, külön-élet, zarándoklat, ima. Várva-várt pillanat, közel egy éve készülünk. Egyik fontos tapasztalat, hogy a figyelmet a jelen pillanatra szűkítsem, nehéz gyakorlat, de tanulságos is. Tanulságos, mert látom hogyan élek. Hááát... Az előbb köd volt, de most kitisztult. Nem szabad kétségbeesni. Mondd magadban az imát, te csak ints, gyerünk tovább... Fohászodom, hogy a helyükre kerüljenek az értékek. Most így foglalnám össze, ha össze kell foglalni. És megpróbálok minél többet elmondani abból, ami a szívemet nyomja. Tartsatok velem.

2013. szeptember 30., hétfő **Szent Andrásig**

Megpróbálok röviden, mert sok a tennivaló...Az előrejelzések miatt nem vágunk neki szombaton, mivel éppen a délies Jugó nevű szél uralkodott.

Hiába szenvedtük volna le magunkat délre, Otrantonál semmiképp nem tudunk ilyenkor átmenni az erős hullámvás és a szembe-áramlat miatt. Ezért több idő jutott a felkészülésre, amit nagyon nem bántam meg. A katamaránunk (Lagoon 450) engem sokszor egy lánctalpas medvére emlékeztet, szóval nehézkes megmozdítani, de ha egyszer már cammog, akkor vágat. A kevés katamarános tapasztalat miatt óvatosak vagyunk, 10 csomós limit van vitorla alatt, ha fölé megyünk, reffelés.

Kezd alakulni a szelünk, szokásosan Borába (EK-i szél) fordult a Jugó (DNY), úgyhogy most vágta, várhatóan jó irányból kapjuk a szelet, hála a Teremtőnek.

Tegnap du. 5 órakor indultunk, Sukosan sirályai köszöntek, és ráfordultuk a szélre, a terv az volt, hogy még a Bora érkezése előtt kiérjünk a szigetek közül, mivel ott hisztis a szél. Motorral haladtunk, a hullámvás folyamatosan erősödött, végül 2-3 méteres magasságokat emelkedtünk-zuhantunk, a szél is beerősödött köszönhetően egy komoly frontnak, ami felettünk haladt el, egészen komoly 45 csomós szintre (max. befújás 54 csomó!!). Egyértelmű volt, hogy menedéket kell keresnünk. Így találtunk rá egy kedves öbölre, ami szent András nevét viseli. Nagyszüleim szülőföldjét is így hívják Békés megyében. Kicsit hazaértem.

2013. október 3., csütörtök **Jelen-lét**

Kedvező napok a küzdelem és a kegyelem jegyében. Három nap és két éjszaka alatt átértünk Olaszországba, ami éppen most Santa Maria di Leuca. Kis pihenő, rendes alvás, rendrakás, már ránk fért. Több holtpontra és több katarzison vagyok túl, és ez még csak a kezdet. Csodálatos érzés viszont látni és tapasztalni a kegyelmet, mintha egy kéz kísérne és segítene rajtunk. Az elszántság önmagában kevés. A nyílt víz nyílt szívet igényel. Egyre jobban megerősödöm a tudatban, hogy minden figyelmemet a hajó orrától a faráig összpontosítsam. A már és a még között egyensúlyozva élem a jelent. Ha nem sikerül, felborulok... Most pedig indulás tovább Nápoly felé, jutunk, ameddig jutunk alapon.

2013. október 4., péntek **Szoros**

Messina. Éppen most egy konténerszállító halad el. A Tirrén-tenger és a Jón-tenger találkozási pontja. Kikötés nélkül haladunk célunk felé. Lassan vége az első hétnek, újabb társak érkeznek, a többiek indulnak. Jelenleg csak másfél csomó az ellenáramlat. A szél most éppen kevés, így motorozni kell. Vissza kell térni egy külső időbe, repülőgép menetrend, indulás, érkezés, rohanás. Honnan-hová? Én már nem tudom. De azt már látom, hogy négy hét múlva nehéz lesz vissza állni. A RENDbe. Milyen rend? Számomra rég nem az, ezért is vagyok itt. Meg azért, hogy tisztázhassunk néhány dolgot. Időbeosztás? Az számomra mindig szoros. Vagy inkább szorít...

2013. október 8., kedd **Tranzit**

Amikor a szakadó esőben kiléptem a partara, minden valóságosul hatott. (Leszámítva azt az első korty pálinkát, ami az ilyenkor szokásos szárazföldi imbolygásban az egyetlen kapaszkodó volt.) Kihalt turista kikötő, konténerekbe bújtatott irodákkal, fakult feliratokkal. Passzív a vendégszeretet, tehát nem mondták azonnal, hogy itt kérem nem kéne kikötöni, mert óránként jön a járatos hajó Amalfi, Positano felől. Sőt, egyáltalán nem mondták, mi meg nem forszíroztuk, hanem kértünk vizet meg áramot a szomszédos marinából, egy kis borért cserébe. Elcsodálkoztam, hogy az évekkel ezelőtt, olaszul elsajátított barokk operának köszönhető körülbelül százötven szavas szókinccsem, milyen sok mindenre elég. Talán ennek a mosolyogni való próbálkozásnak, (meg később a bornak) volt köszönhető, hogy apránként megoldódtak a problémák. Persze, leginkább a gondviselés szám-lájára írom ezt is.

Mindig különös alakokat küld, Most például Mariot és a másikat, akit én Lorenzonak neveztem el. Mario a kicsi köpcös, Lorenzo pedig nyegle, kissé csámpás, és az arca, mintha pirosítva lenne. Mindkettejük kezében egy-egy esernyő. Lorenzoé már görbe. Ilyenkor is látszik, Fellini nem bízott mindent a fantáziára, hanem inkább nyitott szemmel járt. Salerno, Porto Turistico. Idáig jutottunk. A nápolyi öböl alatt egygyel. Közel voltunk az eredeti célhoz, (Pozzuoli) úgyhogy, én teljesítené látom a kihívást. Nagyon hálás vagyok, amiért ez így összejött, mert hát, ha nem a hátunk mögül jött volna a szél, meg a hullámozás, akkor bizony elakadunk valahol... Tehát ez sem rajtunk múlott. Partra léptek a kiszálló utastársak, hogy átadják helyüket a következőknek. A kissé bonyodalmas transzfer és az eső ellenére végül minden megoldódott, így hát folytatódhat a történet, úszunk tovább, hajnal iránt.

2013. október 12., szombat **Vulkán**

A kis hercegnek három vulkánja volt. Kettő működő, egy kialudt, de sosem lehet tudni... Vezuv, Stromboli, Salina, Lipari, Vulcano, Etna. Fároszok. Közölük Stromboli talán a legkülönösebb, ahogy rendszeres időközökben kitör. Lélegzik? Jelez? Beszél? Vagy, csak áll? Minden egy sóhaj, minden lüktetés, minden hullám, minden kitörés egy szívdobbanás. És az, ahogy a fejemben váltják egymást a gondolatok. Őrségváltás. Jönnek, egyre tovább maradnak, aztán tovább állnak, átadják helyüket. Illedelmes gondolatok. Hosszú hullámok. Most még többet bámulom a farvizet, a múltat. Néha kimegyek előre is, ha az idő engedi, meg, amikor delfinek jönnek. Ott is jó maradni, de a jövő nem olyan beszédes, inkább egy kicsit szeszélyes, mint a lányok, meg a hold. Még fiatal a jövő. Nem bánom, kihagyom a csitrit... A múlt is csak azért érdekes, mert nem beszéltünk meg mindent. Persze, csak ritkán engedem meg magamnak ezt a merengést, csak, mikor már nagyon hangosak a hullámok.

Legjobb a kormánynál, fent a hídon, ahol minden kézben van. Legalábbis ami tőlem telik. „Bár Herkules, amit bír, tegye meg! A macska nyávog és megvész az eb.”
(Shakespeare-Hamlet)

Béke. Időnként már meglátogat, és egyre hosszabb ideig marad. Ezt a legnehezebb megtalálnom a városban. Pedig tudom, hogy nem csak én látom szívesen. A legtöbb bajunk a Béke nélkülözéséből fakad. Nem kéne leszoknunk a Békéről, nem káros szenvedély. Kitörő Békét Mindenkinél!

2013. október 21., hétfő **Szent Pál öböl**

Napok óta töpregek, hogyan kéne elmesélnem. Tárgyilagosan: Szicília keleti oldalán haladtunk délnek, érintve Taorminát, Etnát, Ripostot, Syracusát, Augusta mellett vesztegeltünk egy éjszakát a 45 csomós szél miatt, majd kilépve Olaszországból egy éjszakai hajózással megérkeztünk Máltára. Útközben medúzák, delfinek, és menekült tutajok... Egy bőröndnyi eszkábált vízen úszó eszköz egy kapaszkodóval, némi kötéllel. Döbbenet. Ez is egy lehetőség. Tehát kell, hogy mondjal köszönetet... Egyre közelítünk, belépés, Gozo, lagúna, turisták bárhol, majd a cél, és most már tényleg a lényegnél tartok: Szent Pál öböl...

Az egyik oldalon nyüzsgés, apartmanok, lédó-hangulat, rettenet. Szemben egy picit sziget a tonhalfarm mögött, rajta egy szobor. Az öböl Pál apostolról kapta a nevét, aki a Szentírás szerint itt szenvedett hajótörést. Megérkeztünk. Ide tartottunk, tartottam, engedtem magam vezetni. Zarándoklat, vízen.

Nem tudok beszámolni. A legfontosabb felfedezéseimet igyekszem megosztani. Egyformák a napok, de úgy, hogy kicsit sem hasonlít egyik a másikra. Ez a metamorfózis, amikor látszólag semmi nem történik. Az egyetlen kulcs a távlat. Kellő távolságból már látszik a különbség. Ne tessék megijedni, semmi filozófia, csak arra gondolok, hogy minden évben lehull a levél, aztán újra nő, és így tovább..

Ugyanezt látom a hullámokon, a kedvemben, a napjaimon, a hitemen, hitetlenségemen, a reményeimben, gondolataimban, és az álmaimban. Ugyanez ismétlődik, minden pillanatban jelen van az összes többi, én pedig ugyanazt a dolgot közelítem és hagyom hátra. Ez a felismerés az én fordulópontom.

Valletta pedig az út fordulópontja, innen kezdve hazafelé. Becsukom a szemem és a legkedvesebb csillagaimra gondolok. Ez elég nekem.

2013. október 30., szerda **Csillagos az Ég**

Lassan ez is emlék lesz. Estére Horvátország van tervezve, négy hét után ismét. Alakul a vargabetű, ami a szívemben már régóta iniciálé, valamiféle díszes bekezdés.

El akartam számolni. Van ugyanis a városban egy állandó élményem: hogy le vagyok maradva, nem érem utol a gondolataimat. A cselekedeteimet végképp. Maradt az állandó kapkodás, örökös csapda, szellemi adósságspirál. Amikor először ültem hajón, talán az fogott meg, hogy lehet törleszteni, jut rá idő. Együtt tudtunk lenni, én meg én, mint régen, gyerekként. Jó megint a kisfiúnak lenni, vele gondolkozni, hagyni, hogy beszéljen. Olyanná lenni, mint ő. Sajnálom, hogy megbántottam. Illetve most az mondja, nem sértődős, csak azt hitte már nem érdekes nekem, a felnőttnek. Hülye voltam. Nem. Hüje. Bocs.

Most megszorítom a kezét, és bemegyünk a városba, ahol autók vannak, tömegnek hívják az embert, szoros időbeosztás van, munkának mondják az életet és nagy a zaj. Megígérem, hogy vigyázok majd rá, de azt kéri, ő vigyázhasson énrám. Megegyeztünk, hogy ha nem félek, ő sem teszi. Vigyázunk magunkra.

Nincs más választás. Ez az egyetlen világunk. Végül álljon itt a legnevezetesebb történet, ami Pállal itt, ezen a tengeren, ugyanezen partoknál történt meg. Hála Istennek, hogy a Bibliában ez fennmaradt és ma is olvashatjuk:

Pált Rómába viszik

Miután úgy határoztak, hogy hajón szállítanak bennünket Itáliába, átadták Pált a többi fogollyal együtt a császári csapatból való Juliusz nevű századosnak. Azután felszálltunk egy adramittiumi hajóra, amely Ázsia tartomány partvidékét akarta behajózni, és elindultunk. Velünk volt a thesszalonikai macedón Arisztarkhosz is.

Másnap befutottunk Szidónba. Mivel Juliusz embersegesen bánt Pállal, megengedte, hogy elmenjen barátaihoz, és azok gondoskodjanak róla. Onnan továbbindulva Ciprus alatt hajóztunk el, mert ellenszél volt.

Majd Cilícia és Pamfília partja mentén haladva befutottunk a líciai Mirába. Ott a százados egy Itáliába induló alexandriai hajót talált, és abba szállított be minket.

Több napig tartó lassú hajózás után nagy nehezen jutottunk el Knidoszig; de mivel a szél miatt nem tudtunk kikötni, elhajóztunk Kréta alatt Szalmóné közelében. Nagy nehezen elhaladtunk mellette, és eljutottunk egy helyre, amelyet Szépkikötőnek neveznek, és amelyhez közel van Lázea városa.

Pál tanácsa ellenére továbbhajóznak

Mivel pedig közben sok idő telt el, és a hajózás is veszedelmessé vált, hiszen a böjt is elmúlt már, Pál figyelmeztette őket: „Férfiak, látom, hogy a további hajózás nemcsak a rakományra és a hajóra, hanem életünkre nézve is veszélyessé válik.”

De a százados inkább hitt a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, mint annak, amit Pál mondott. A kikötő nem volt alkalmas a telelésre, s ezért a többség úgy döntött, hogy továbbhajóznak onnan, hátha eljutnak Fónixbe, ahol áttelelhetnek. Ez Kréta egyik kikötője, amely délnyugat és északnyugat felé néz. Mivel pedig déli szél kezdett fújni, azt hitték, hogy megvalósíthatják elhatározásukat; felszedték tehát a horgonyt, és továbbhajóztak Kréta közelébe.

Nemsokára azonban a sziget irányából az „Eurakviló”-nak nevezett szélvihar csapott le a tengerre.

Mikor az magával ragadta a hajót, úgyhogy nem

tudott a széllal szemben haladni, rábíztuk a hajót, és sodortattuk magunkat vele. Amikor egy kis sziget alá futottunk be, amelyet Klaudának hívnak, csak nagy nehezen tudtuk megtartani a mentőcsónakot.

Miután ezt felvonták, óvintézkedéseket tettek: alul átkötötték a hajót, és mivel féltek, hogy a Szirtisz tengeröböl zátonyaira futnak, a horgonyt leeresztették, és úgy sodródtak tova.

A vihar hevesen dobált bennünket, azért másnap kidobálták a hajóterhet, harmadnap pedig a hajó felszerelését dobálták ki saját kezükkel. Mivel pedig sem a nap, sem a csillagok nem látszóttak több napon át, és erős vihar tombolt, végül elveszett megmenekülésünk minden reménye.

Minthogy már sokat éheztek is, Pál felállt közöttük, és így szólt: „Az lett volna a helyes, férfiak, ha rám hallgattok, és nem indulunk el Krétából, hogy elkerüljük ezt a veszélyt és ezt a kárt.

Én azonban most is azt tanácsolom nektek, hogy bizakodjatok, mert egy lélek sem vész el közületek, csak a hajó. Mert ma éjjel elém állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgálók.

Ez azt mondta: Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón.

Ezért bizakodjatok, férfiak! Én hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, ahogyan nekem megmondta. „Egy szigetire kell kivetődnünk.”

Hajótörés és megmenekülés

Eljött a tizennegyedik éjszaka, mióta az Adrián sodródtunk tovább, amikor éjfél tájban azt gyanították a hajósok, hogy valamilyen szárazföldre közelednek. Lebocsátották a mérőönt, és húsz ölet állapítottak meg. Amikor pedig kissé továbbmentek, és ismét lebocsátották, tizenöt ölet állapítottak meg.

De mivel féltek, hogy esetleg sziklás helyre vetődünk, a hajó farából négy horgonyt vetettek ki, alig várva a virradatot.

Ekkor azonban a hajósok meg akartak szökni a hajóról. Le akarták eresztetni a mentőcsónakot a tengerre, azzal az ürüggyel, hogy a hajó orrából akarnak horgonyokat kifeszíteni.

Pál azonban így szólt a századoshoz és a katonákhoz: „Ha ezek nem maradnak a hajón, akkor ti sem menekülhettek meg.”

A katonák ekkor elvágta a mentőcsónak köteleit, és hagyták, hogy elsodorja az ár. Addig pedig, amíg megvirradt, Pál mindnyájukat arra biztatta, hogy egyenek. Így szólt: „Ma a tizennegyedik napja, hogy étlen várakoztok, és semmit sem ettetek. Ezért intelek titeket, hogy egyetek, mert az is megmeneküléseteket szolgálja. Mert közületek senkinek sem esik le egyetlen hajszál sem a fejről.” E szavak után vette a kenyeret, hálát adott Istennek mindnyájuk szeme láttára, megtörte, és enni kezdett. Erre mindnyájan nekibátorodtak, és ők is enni kezdtek.

Lélekszám szerint kétszázhetvenhatan voltunk a hajón. Miután jóllaktak, a gabonát a tengerbe szórva könnyítették a hajón.

Amikor megvirradt, a szárazföldet nem ismerték fel, de egy öblöt vettek észre, amelynek lapos volt a partja. Elhatározták, hogy ha tudják, erre futtatják rá a hajót. A horgonyokat eloldották, és a tengerben hagyták, egyúttal a kormányrúd tartóköteleit is megeresztették, és az orrvitorlát szélnek feszítve igyekeztek a part felé. Mikor azonban a földnyelvhez értek, ráfuttatták a hajót, amelynek orra befűrődve ott maradt mozdulatlanul, hátsó része pedig a hullámveréstől kezdett szakadozni.

A katonáknak az volt a szándékuk, hogy megölik a foglyokat, nehogy valaki kiúszva elmeneküljön. De a százados meg akarta menteni Pált, visszatartotta őket elhatározásuktól, és megparancsolta, hogy akik úszni tudnak, azok ugorjanak először a tengerbe, és meneküljenek a szárazföldre, azután a többiek pedig, ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. Így történt, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre. (Apostolok Cselekedetei 27. fejezet)

Barcolana beszámoló

BÖLCSVÖLGYI TAMÁS

Start good: regatta good. Start not good: regatta disaster. Molto aggressivo!! – kapom a tanácsot Dino-tól, a 74 éves, rutinos, helyi segítőmtől a 45. Barcolana rajtja előtt. Kár, hogy nem beszélünk közös nyelvet, mert lenne igény tanácsra: a Kékszalagon is sokan vannak, de itt háromszor annyi hajó (1562 induló) osztozik fele hosszúságú rajtvonalon, köztük 80-100 lábas óriások.

Nemzetközi csapattal indulunk, a kemény magot a nautikos Pingi team alkotja: Sándor (bow), Dorina (taktika, orrvitorlák), Boglárka (pit), Dávid (nagyvitorla), Karesz (orrvitorlák, genakker), valamint a vendégművész András (mast) és Blanka lányom (backstag, navigátor). Dino, az előző tulaj ígért még négy gyakorlott férfit, de végül csak 3 amatőr házaspárt láttam érkezni: Dino (afterguard) és Renée, Mario (bow) és Edit, valamint Andrea (pit) és Cristina (backstag).

A rajtig mindenki járhatja a motort biztonsági okokból, sokan használják is, ezért a vitorlások mozgása teljesen kiszámíthatatlan. Az olaszok lazán kezelik a hely-

EREDMÉNYEK
VÉGEREDMÉNY
TÚRAHAJÓK

zetet, a legkisebb helyre is beteszik a hajót, kiabálnak, integetnek, de senki sem ingerült. Mintha Róma belvárosában autóznánk a pénteki csúcsforgalomba gyülekeznek a menők, itt az Esimit Európa 2 (a későbbi győztes), itt látjuk a Rafficát is. Viszont egy gombostűt sem lehetne leejteni a tömegetől. Nem bizonyulok elég agresszívnek, elindulok inkább a vonal közepe felé. Találunk is egy ritkább helyet, hozzánk hasonló méretű hajókkal. Jó tempóban indulunk az első sorból, már rutinos olaszként ordítunk a rajtvonalról motorral kilövő egység után. A pálya jobb oldalán erősebbnek tűnik a szél, szerencsére rögtön ki is tudunk fordulni bal csapásra. Az erősebb is maximum 2-3 csomót jelent, de még mindig jobb, mint a nyugati oldal, ahol a legnagyobb versenygépek is csak álldogálnak a lavórban.

Újabb fordulás után reacherrel majd genakkerrel egy ideig irányt tudunk menni a bójára az egyre tompuló szélben. Dino a kiírásból kitépett, ázott papírtérképpel próbálja behatárolni a bója helyét. Nyugi – intek – Blanka mögöt-

tem GPS-ről fokra pontosan diktálja az irányt. Az „öreg” morog valamit önirónikus mosollyal olaszul a fiatalokról és a modern technikáról.

A nemzetközi csapat hiba nélkül teszi a dolgát. A trimmerek apatikus nyugalommal túrik, hogy hárman – Dorina, Dino és én – három nyelven háromfélet diktáluk. Egész jól haladunk. Felegérkedünk az álldogáló rohanógépek vonaláig. Jó látni: mellettünk, igaz kicsit mélyebben az Esimit Európa 2, a Raffica, több TP52-es és 80 lábás maxik. Egy kis igazítás után kihúzzuk a takkot a pálya sarkáig, majd balcsapáson közelítjük az első bóját. Cseppet sem félelmetes, ahogy másfélezer hajó érkezik jobbcsapáson spinakkerrel a leterjedő szélben.

Idén új pályát jelöltek ki, hogy ne legyen tumultus az első bójánál. Első ránézésre ez az elképzelés nem vált be, igaz nem tudom, mi volt itt tavaly. Kb. ötvenen érkezünk pont egyszerre. A jobbcsapáson jövők ordítanak, szemmel láthatóan fogalmuk sincs a jel-helyre vonatkozó szabályokról. Igaz: egyáltalán nincs semmiféle hely a jelnél, így meg-

próbáljuk kikerülni az összeálló tutajt. Halzolás után látjuk, hogy az egymással szabályos kézitusat vívó olaszok felett pont akkora rés alakul ki a bója mellett, hogy kis szerencsével, cipőkanállal át tudjuk csempészni a hajót és elegánsan megelőzzük a tömeg jó részét.

Innen eseménytelen út ígérkezik genakkerrel a második bójáig; sőt, látjuk, a szervezők itt be is futtatják a mezőnyt. Okulva az iménti tapasztalatokból, nem merem balcsapáson bevállalni a befutót. A csapat bemutat két remek halzot és egy tízes boly közepén érünk a célba, ahol majdnem legázol minket a vonalon halzó 78 lábás Kiwi.

Túléljük, befutottunk, nagy az öröm, hajónk, az Amadeus szépen muzsikált. Abszolútban 72., a túrahajók között 15. hely, méretkategóriánkban pedig az összes induló közül 10., a túrahajók között 2. hely. Boldogan motorozunk haza, nézzük a szemből érkező hatalmas hajóhadat. Szép nap, hatalmas élmény volt a Barcolana, Európa legnagyobb vitorlásversenye. •

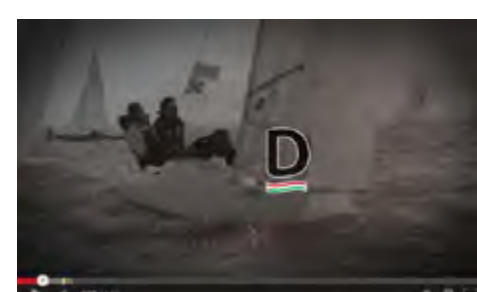

Első tízben a magyar hajók a nemzetközi versenyeken

FORRÁS: DRAGONCLASS.HU

Jól vitorláztak a magyar Dragonok a múlt heti nemzetközi regattákon. A világbajnoki negyedik helyezett Kis-Szölgyémi Ferenc, Kiss Tamás, Vezér Károly trió nyolcadik lett a Garda-tavi Hans-Detmar Wagner emlékversenyen, amelyen rajthoz állt a nemzetközi flotta krémje. Fecóék a hatodik futamot megnyerték, így ismét igazolták, hogy stabilan ott tudnak vitorlázni a legjobbak között. A versenyt az orosz Dimitrij Szamohin nyerte a brit Lawrie Smith (2011 világbajnoka) előtt. A 47 hajóból álló mezőny erejét mutatja, hogy a firessen sült világbajnok Klaus Diderichs csak a hatodik helyen végzett, éppen megelőzve a hely speicalistáját, a német Vinci Hoescht, aki pedig évek óta egyeduralkodó volt itt.

A Garda-tavi versennyel párhuzamosan nemzetközi ranglista-verseny zajlott a franciaországi St.-Tropez-ban is. Itt a magyar bajnok Gömbös Lóránd, Horgos Tamás, Futó István egység vitorlázott kiválóan a 21 hajós mezőnyben. Három futam után még vezettek is, végül összetettben a hatodik helyet szerezték meg. A versenyt a brit Gavia Wilkinson-Cox nyerte. Itt is igen erős mezőny gyűlt össze, például egy korábbi világbajnok, a német Malte Philipp is csak a dobogó harmadik fokára állhatott fel.

FILM

Villámlátogatás Genovában

ÍRTA: GERŐ ANDRÁS

Hajt a kíváncsiság. Nem túl racionális döntés „leugrani” Genovába kiállítást nézni, de ha évek óta nem hagytam ki, akkor most, hogy nagy a baj, nem ille- ne cserbenhagynom. Ráadásul a hétvégi előjelzés ronda esős időt ígért a térségre, ami erősen alulmo- tiváltta tett. Mégis mentem, mert kaptam egy több száz órás digitális rádiókabaré összeállítást, így aztán végigröhögtem a tízórás utat. Szombat reggel viharos szél, de szikrázó napsütés fogad. A hajdan világelső hajós seregszemle csupán árnyéka önmagának. Már az elmúlt évben is radikálisan csökkent a bemuta- tott hajók száma, az egyetlen vigasz a vitorlások jelentős térnyerése. Amíg korábban alig 10%-ot kép- viseltek a vitorlások, addig most ez inkább az 50%

felé tendál. A kiállítást korábban elsősorban a moto- rosok tették nagygyá, mivel az olasz hajóipar egyi- ke volt a világ nagy beszállítóinak. A nagy helyi cso- portoknak az Azimutnak, a Ferretti Groupnak vagy a Chraci hajóinak állandó helye volt a kiállításon, ami most is megvan, de legnagyobb ámulatomra, a köz- ponti helyen felépített Azimut standon a híres válla- lat az idén egyetlen egy hajót sem állított ki. Nyilván a kikötőben ringatózó jachtok jól képviselték egy-egy márka modellválasztékát, de ezek a hajók már valaki- nek több éve a tulajdonában lévő többnyire eladásra váró portékák. A hatalmas superyachtok talán kevés- bé sínylették meg a változást, nyilván ebben a kör- ben kevésbé szorulnak banki támogatásra a vevők.

A legnagyobb tolongás a vitorlás hajók körül volt. Az America's Cup döntő is jótékony hatással lehetett a vásárlói kedvre, mert a látogatók túlnyomó többsé- ge a vitorlás hajókra optimalizált szabadidőruhákban pompázott, hangsúlyosan viselve egy-egy Team New Zealand vagy Oracle Team feliratos kiegészítőt.

A vízi cirkusz sem maradt el. A kikötő belső szabad vízfelületén egyszerre láthattunk „ketrecező” bójákat kerülgető ifjúsági versenyzőket, különféle RIB-eket, apró motoros járgányokat. Bemutatkozott egy pinduri siklóha- jó a Willy Tender. Az ékalakú nyílszerű apróság elől mély V belépővel indul, mely szélesre laposodik, hogy könny- nyen siklásba emelkedjen viszonylag kis tolóerő mellett is. Nekem tetszett.

Látványos gyakorlatot mutatott be egy fiatalember, aki egy normál jet ski hajtócsövét hosszabbította meg egy flexibilis nyúlvánnyal. A kiáramló víz sugárral mindenféle kunsztokat lehet csinálni. Az újdonság ebben, hogy nem egy speciális hajtóművet vonszol a repkedni vágyó légtornász, hanem egy egyébként normál üzemre is alkalmas jet ski tartozékként kínálják a készséget. (azóta megtudtuk, hogy ez a Zapata flyboard)

Az egész kiállítást sikerült néhány óra alatt alaposan bejárnom, amíg erre korábban három nap alatt sem voltam képes. Szerencsére még működött a helyi hajójárat, amivel a tenger felől tudtam elérni a város egyik legizgalmasabb részét a Porto Antico-t. Genova irigylésre méltó fekvése ellenére nem egy tengeri gyöngyszem. Hatalmas kikötője az iszonyatos hajóforgalomnak köszönhetően leginkább egy vastelepre emlékeztet gyárakkal, üzemekkel, raktárakkal. Még egy repülőtér is része ennek az ipari káosznak, így ha valaki egy kis kikötői hangulatra vágyik, akkor felkeresi az öreg kikötőt, ami azt a látsza-

tot kelti, mintha onnan már a boldog kékség várna ránk, pedig aki innen kihajózik annak is át kell jutnia a gigantikus ipartelepen.

Mivel vacsorázni mentem a kikötőt a part felé hagytam el és tértem nyugovóra. Vasárnap reggel még mindig tartotta magát a napsütés, így a kiállítás helyett a közeli Ligur partszakasz két városkáját, Rapallót és Portofinot látogattam meg. Ha eddig sajnáltattam a szegény genovaiakat, az elépített tengerpartjuk miatt, akkor most megirigyeltem őket. Alig 20-25 km-el távolodnak el a várostól és olyan fantasztikus pihenőhelyeket találnak, ami miatt teljesen érdektelen az ipar agresszív jelenléte.

Rapallo pálmásoros tengerparti sétányával, kikötőivel, klasszikus épületeivel a legkényesebb tengerbámuló igényét is kielégíti. Ottjártamkor a kommuna adománygyűjtéssel egybekötött bringás bulit tartott, ahol hosszú sorokban álltak a népek, hogy adakozhassanak valami helyi fontosságra. A városi kikötő 15 tonnas hajódaruja, 50 méter széles sólyája bárki számára

elérhető volt, sem kerítés sem kapu nem gátolt volna meg, ha ott a vízbe eresztettem volna egy Kalózt vagy bármilyen trélerezhető hajót. Hol éri meg ez a városnak? Nyilván parkolnom kell a kocsival, a trélerrel, szállodába is megyek, enni is fogok... Itt az a fontos, hogy jól érezzem magam, mert akkor helyben többet költök, mintha máshol tenném ezt. Kicsit el is szomorodtam, mert a szegény mostoha balatoni jollevevő látás jutott eszembe. Na, hány helyen tehetek le egy Kalózt szabadon a Balaton körül?

Átgurultam a hegyek közé zárt festői kisvárosba Portofinoba, mert legjobban ott érzem magam, ahol semmi keresnivalóm. Az olasz tengeri kikötők közül nekem ez a kedvencem. Ha egyszer találnék egy vastag pénztárcát, talán ide költöznék legszívesebben. Valahol a domboldalon, úgy az árbocok magasságában vennék egy házat és csak néznék ki a szememből. Még TV se kellene.

Aztán beültem az autóba és nyomtam hazáig. Hallgattam a jó kis kabarétréfákat, de visszafelé már nem voltak olyan viccesek. •

MÁR AZ ELMÚLT ÉVBEN IS RADIKÁLISAN CSÖKKENT A BEMUTATOTT HAJÓK SZÁMA, AZ EGYETLEN VIGASZ A VITORLÁSOK JELENTŐS TÉRNYERÉSE. AMÍG KORÁBBAN ALIG 10%-OT KÉPVISELTEK A VITORLÁSOK, ADDIG MOST EZ INKÁBB AZ 50% FELÉ TENDÁL.

Halloween Optimist Cup – Portoroz, Szlovénia

SZERZŐ, FOTÓ: DR. LÁSZLÓFY CSABA

Október utolsó hétvégéjén rendezte meg a JK Pirat a portorozi kikötőben az immár hagyományos Halloween Cup-ot. Az Optimistes regattán nyolc ország 150 versenyzője vett részt.

A magyar ópésokat népes mezőny képviselte, kivétel nélkül a Spartacus Vitorlás Egylet színeiben. Két nap alatt hat futamot sikerült rendezni a furfangos 5-10 csomós szélben, amely hol az egyik, hol a másik oldalon gyengülgetett le idegtépő módon. A versenyt a helyi erő, Rok Verderber nyerte, aki egyébként a Balatonföldváron

ez év júliusában megrendezett Optimist Európa-bajnokságon abszolútban a 2. helyet szerezte meg.

Második az osztrák Saje Yannis lett, őt a dobogó harmadik fokán a szintén helyi Mara Turin, a kétszeres Európa-bajnok követte.

A serdülők mezőnyében két emberünk is dobogóra állhatott. Serdülőben első az olasz Tinej Sterni lett; a második Jeney Máté, a harmadik Lászlófy Levente. Abszolútban az első magyar Erőss Loránd a hetedik helyen végzett. **A többiek eredményei (záró-**

jelben az eredmények): Lászlófy Ábel (17.), Pavlik András (32.), Oláh Gergely (37.), Héjja Marcell (55.), Gereben Pál (62.), Argay Balázs (71.), Argay Bence (97.), Ralovich Dávid (98.), Kalmár Zalán (122.), Vőneky Ákos (145.).

Fiatal versenyzőink az őszi szünetben egy hetes edzőtáborban vesznek részt Török Péter és Szalay Dániel edzők vezetésével a portorozi marinában (ezúton is köszönet a kikötő vezetésének a lehetőségért). •

IX. Tengeri Nagyhajós Magyar Bajnokság – Adria, Biograd

Tengeri bajnok a DAK Sailing Team

PALLAY TIBOR VEZETÉSÉVEL MEGVÉDTE CÍMÉT A TAVALYI BAJNOKCSAPAT. A CÍMVÉDÉS SIKERÜLT, DE NEM VOLT EGYSZERŰ DOLGUK.

SZERZŐ: RUJÁK ISTVÁN

Az utolsó napra maradt a döntés a bajnoki címet illetően a IX. Tengeri Nagyhajós Magyar Bajnokságon. Két hajó pontazonossággal állt az addig levitorlázott 5 futam eredményeit összesítő listán, míg egy harmadik két pontos hátrányból támadhatott a bajnoki aranyért.

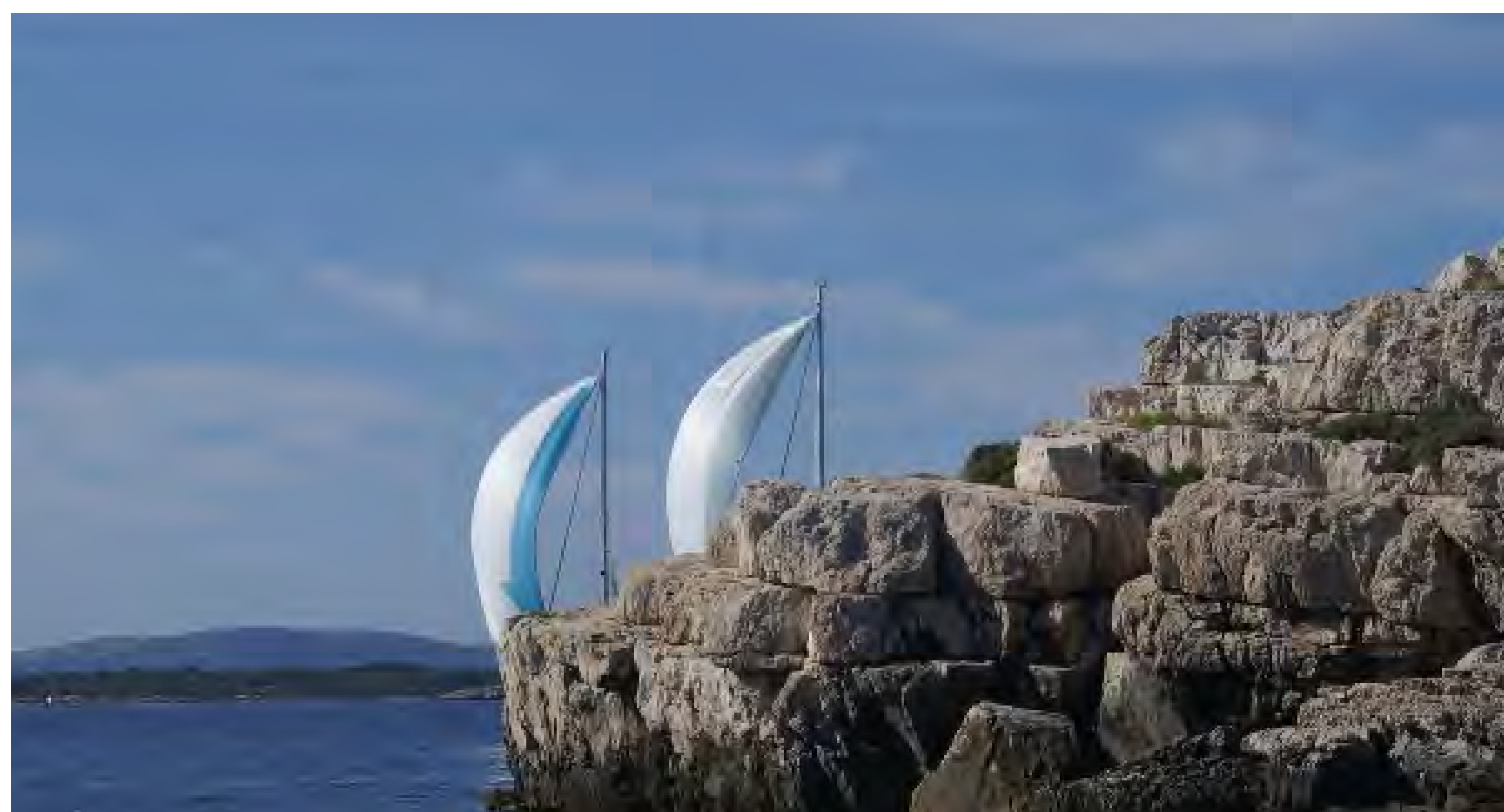
Reggel szélcsend és parti halasztás borzolta az esélyesek idegeit, de hozzájuk hasonlóan a többieknek is volt küzdenivalójuk a helyezésekért. Végül délben hajózott ki a mezőny, hogy az addigra feltámadó nagyon gyen-

ge déli szélben megpróbálkozzanak egy utolsó futammal. Ez a korábbi hosszú, 15-25 tengeri mérföldes (28-46 km) pályák után a gyenge szél miatt csak 8-9 mérföldes menetet jelentett a mezőnynek, két órás limitidővel.

Az utolsó futamban volt minden, ami egy kiélezett vitorlás versenyen előfordulhat: parádés taktikai megoldások és végletekig kiélezett párharcok mellett, a bajnoki cím elvesztése korai rajt miatt, zseniális vitorlázó nem várt futamgyőzelme, nagy ellenfelek összeakaszkodása és

óvástárgyalása. Öröm, amely még a vízen vagy a parton vált szomorúsággá, a végső győztes és a résztvevői megnyugvása, jó hangulatú díjkiosztóval és búcsúvacsorával egy szép adriai versenyhét végén.

A Detre-testvérekkel megerősített Lillafüred Sailing Team dr. Gál András Levente kormányzásával korai rajtot vétett, és ezt a hibát nem korrigálta. Hiába vitorláztak ezután gyönyörűen, és győztek magabiztos előnnyel. Ha érvényes a futamuk, akár bajnokok is lehettek volna,

mert akadt egy hajó, aki közéjük és az előttük két pontos előnnyel kezdő két csapat közé férközött. A célvonalon természetesen nagyon csalódottak voltak, de a parton elismerték, hogy hibáztak. A rajtról fényképek és videófelvétel készült, amivel a kétségeiket is sikerült eloszlatni.

Tuss Miklós hírnevéhez méltóan vitorlázott. Szellemes és nyugodt taktikával hozta az élre alkalmilag összeállt olyan amatőr vitorlázókból álló csapatát, akik korábban vitorláztak ugyan, de a versenyzésben és különösen a spinnaker kezelésében kezdők voltak. De a hét végére Miklós belőlük is csapatot faragott, és futamgyőzelemre vezette őket!

Ám az izgalmak java még hátra volt. A futamot pontazonossággal kezdő két csapat közül a DAK, Pallay Tiborék kerültek az utolsó cél előtti pályajelet biztos

előnnyel a Czap Zoltán által vezetett Kör-Ker – Interteher csapat előtt.

De a gyenge szélben spinnaker nélkül némi magasságot szerző üldözők kevesebb, mint két kilométerrel a cél előtt egy frissüléssel utolérték ellenfelüket, aki alig vándorolt a szélcsend-közeli helyzetükben. A kialakuló luvcsatában a vetélkedő felek kétszer is összeértek. Pontosabban Czapéék spinnakere érintette az útjogos, szél alatti Pallay csapat árbocát.

A Kör-Ker – Interteher végül megelőzte a DAK csapatát, és bajnoki pozícióban érkezett a célvonalhoz. Itt még egy 720 fokos büntetőforgást is elvégeztek. A célvonalon átvitorlázva bajnoknak hitték magukat.

Pallayék viszont óvtak. A nemzetközi, horvát-magyar összeállítású versenybírósnak nekik adott igazat. Az ütközés tényét Czap Zoliék sem tagadták, ráadásul

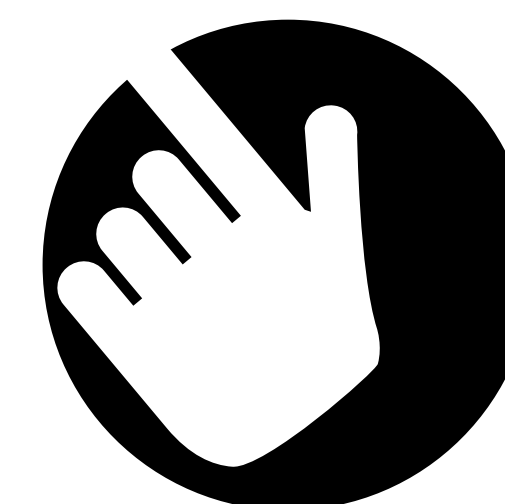
a büntetőforgást szabálytalanul, nem az első adandó alkalommal hajtották végre, hanem csak később, miután elegendő előnyt szereztek a manőverhez. Ez ugyan szabályos megoldás a páros versenyeken, de szabálytalan a mezőnyben zajló regatták szabályai szerint.

A IX. Tengeri Nagyhajós Magyar Bajnokságon végül rajthoz állt tíz hajó nagyszerű versenyt vívott. A futamok végig izgalmasak, érdekesek voltak, több alkalommal nagyon szoros célba futást láthattunk az élen és a mezőnyben is, ahol az ellenfelek tíz-húsz tengeri mérföld megtétele után is egy hajóhossznál kisebb különbséggel érkeztek a befutóba.

Mindehhez pedig a szokott módon gyönyörű és változatos hátteret szolgáltatott a Adria, és természetes pályajeleket, izgalmas navigációs feladatokat Közép-Dalmácia egyedülálló szigetvilága. •

RMSR 2013

FORRÁS: ISAIL, FOTÓK: KURT ARRIGO/ROLEX (1-5, 7-16), RENÉ ROSSIGNAUD/ROLEX (6)

1 fejezet

REKORD SZÁMÚ INDULÓ VÁGOTT NEKI OKTÓBER 19-ÉN A 606 TENGERI MÉRFÖLDES TÁVNAK VALLETTA KIKÖTŐJÉBŐL (EGÉSZEN PONTOSAN A GRAND HARBOUR-BÓL). ÉS A MEGÁLLAPÍTÁS MÉG AKKOR IS IGAZ, HA AZ ABSZOLÚT ESÉLYES SZÁZLÁBAS ESIMIT EUROPA 2 VÉGÜL LEMARADT AZ IDEI REGATTÁRÓL, LÉVÉN A VERSENY HELYSZÍNE FELÉ TARTVA MEGSÉRÜLT AZ ÁRBOCOK. A 99 HAJÓ ÖT CSOPORTRA BONTVA, TÍZ PERCENKÉNT RAJTOLT A 12 CSOMÓS DÉLI SZÉLBEN.

Ha valakinek ennyi év után sem mennek a rövidítések: Rolex Middle Sea Race...

Elsőként Class40-es hajók ötös brigádja, illetve 12 olyan egység, ahol csak ketten voltak a fedélzeten (ebbe azért érdemes belegondolni egy kicsit!). Következett az IRC4-es kategória, majd az IRC3, ahol két helyi csapat küzdeltette paprikássá azt a pár percet, majd IRC2-ben 18, legalább 50 láb hosszú hajóval induló egység, míg a zárásban az IRC1-esek, illetve két IMOCA60-as hajó. Itt találhattuk azokat, akik az abszolút elsőre törtek, valamint a magyar legénységgel felálló Wild Joe-t.

Miután kibotorkáltak a kikötőből, a mezőny tagjai a Messinai-szoros felé vették az irányt (utána Stromboli, Favignana, Pantelleria, Lampedusa, Valletta), amin a Morning Glory haladt át elsőként, vasárnap hajnali egykor.

Addigra 15 csomósra frissült a déli szél, vagyis a rajt-tól idáig raumban száguldottak. 86 lábnyi hosszával és dönthető tőkesúlyával a Kristina Plattner (a tulajdo-

nos lánya) kormányozta hajó egyértelműen az abszolút győzelemre hajtott, ekkor úgy tűnt, senkinek sincs esélye ellenük, a többiek maximum a korrigált idő szerinti elsőségért szállhatnak harcba. Reggel kilencre a mezőny jó része elhagyta a szorost, és délkeletre forduló szélben tartott Stromboli felé – vagyis a majdnem hátszél maradt, amiben szépen halzolgattak, hogy optimális szögön tartásuk magukat.

Délután egyre a vezető Morning Glory már 266 tengeri mérföldet tudhatott maga mögött, ami alapján elméletileg megdönthette a fennálló pályarekordot (Rambler, 2007, 47 óra, 55 perc, 3 másodperc), de a meteorológiai előrejelzés alapján erre nem volt esélye. 25 mérfölddel lemaradva (vagyis már a szemhatáron túl) az Alegre és a Robertissima III(korábban ismert nevén RÁN 2) következtek, míg a hátsó szekcióban az ekkor utolsó Atame is elhagyta Messina-t. Az egész mezőnyre vetített előnyszámadásos rendszerben az Infanta (Freddie Hall, GBR) állt az élen.

Október 21-én, reggel kilenckor a Morning Glory érkezését éjfélre jósolták, de korábbi előnye 10 mérföldre olvadt, az Alegre előtt, őket pedig mindössze 6 mérfölddel lemaradva követte a Robertissima III, vagyis a két Mini Maxi még abszolút győztesként is szóba jöhetett. Az IMOCA60-as párharcban a Hugo Boss (Alex Thomson – Guillermo Altadill, GBR) 9 mérfölddel vezetett a GAES (Anna Corbella – Gerard Marin, ESP) előtt, míg abszolútban a hatodik-hetedik hely környékén hajóztak, közelükben a Wild Joe-val. És már mindenki maga mögött tudhatta a Strombolit. Ami marasztalta a kisebb hajókat, lévén az élmezőny még friss széllel tudott ellépni onnan, míg a lassabbaknak ez már nem sikerült.

Négykezes kategóriában a TWT UComm (Marco Rodolfi – Matteo Aguado, ITA) magabiztosan mutatta az utat a többieknek. Az Escape with Tommy Hilfiger fedélzetén (Georges Bonello Dupuis – Shaun Murphy, MLT) még némi havária is történt. George szavai: a Messinai-szoroson úgy jöttünk át, mintha puskából lőttek

volna ki! 30 csomós hátszél, amiben órákig 12 csomó körüli hajósebességet produkáltunk. Életemben nem láttam még ilyet. Aztán majdnem bajba is kerültünk, amikor a spinakker felhúzója elengedett, és a vitorla a vízbe esett. Igen sok munkánkba került, míg a fedélzetre húztuk, kitisztáztuk majd újra felrántottuk, de hát erről szól a kétszemélyes vitorlázás, mi pedig szeretjük az ilyen kihívásokat. Most viszont egy helyben állunk, konkrétan 64 hajót számoltam meg magunk körül vacsora közben. Tőlünk nyugatra megy le a Nap, keletre ott a Stromboli, délre az Eoli-szigetek – pazar a látvány.

Favignana-nál IRC1-ben korrigált idő szerint az Alegre állt az élen, míg a Wild Joe (Józsa Márton, HUN) a harmadik helyre taszította le a Robertissima III-t. Mivel ezen a ponton már túl voltak a táv felén, úgy tűnt, hárunk közül kerül majd ki a verseny IRC szerinti győztese is. Délután kettőkor a Morning Glory már Lampedusa közelében járt, 115 mérföldje volt hátra, viszont a gyenge szélben várható érkezésük kedd hajnalra csúszott. 40 mérfölddel hátrébb jött az Alegre (Andres Soriano, GBR), 7 mérfölddel lemaradva a Robertissima III (kormányánál Vasco Vascotto, ITA), de az IRC összetettben új éllövast üdvözölhettünk, Michele Galli B2-jét (ITA). Az IRC3 és IRC4-es hajó közül még senki sem ért bele

a Szicília északnyugati csücskénél található friss szélbe, így abból a brancsból már senki sem reménykedhetett összetett győzelemben – de persze a kategóriában elért dicsőséget ne becsüljük alá! Fél tizenegyre az abszolút sorrendben negyedik Hugo Boss elhagyta Lampedusa szigetét, nyomában a GAES haladt, míg nyugat felől érkezett a Wild Joe, nem sokkal lemaradva.

És kedden hajnalban (04:22:19) valóban célba (Marsamxett Harbour) ért a Morning Glory, méghozzá az abszolút első helyen, versenyben töltött idejük 2 nap, 16 óra, 12 perc, 19 másodperc.

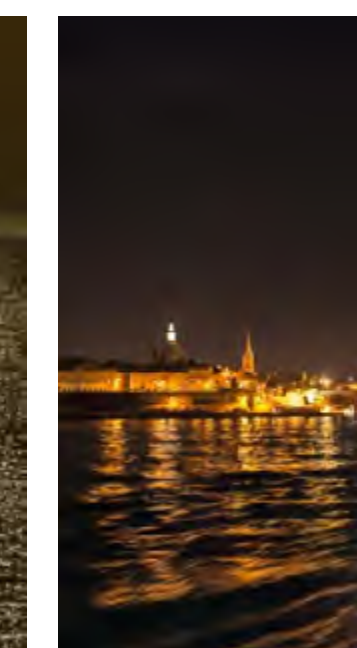
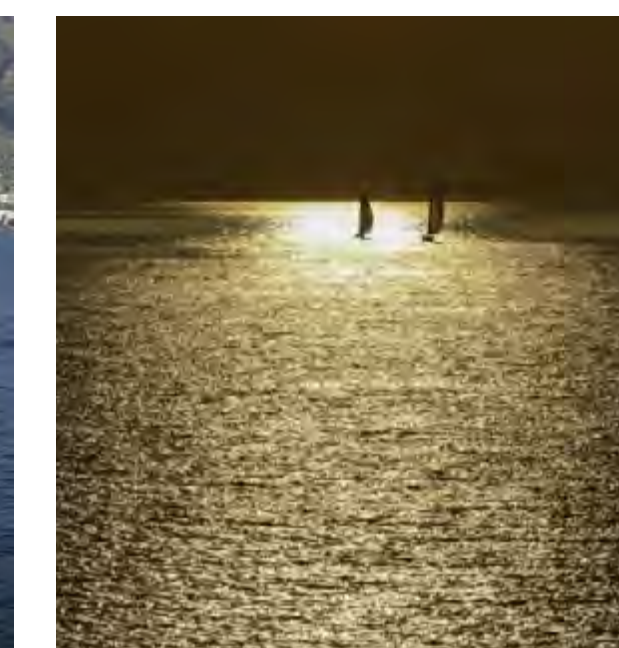
Kristina Plattner: eddig csak apámmal együtt vitorláztam offshore versenyen, így most új élménnyel gazdagodtam. Kicsit ideges is voltam a rajt előtt, de a legénység tagjai figyeltek rám, úgyhogy tudtam élvezni a hajózást. A pálya egyszerűen gyönyörű, a Strombolinál végignézett Napkelte emléke sokáig elkísér majd. Akkor ért véget a szolgálatom, pihenhettem egy sort. Chris Nicholson, afterguard: gyengébb szél fújt, mint amit előre jeleztek, de ezen igazából senki sem lepődött meg. A változatos a pálya folyamatos koncentrációra kényszerít. A meteorológiai előrejelzések és az útvonaltervező szoftverek kevésbé hasznosak, mint máshol, inkább körbe kell nézni, arra reagálni, ami az aktuális környezetben történik. Ahogy

közeledtünk a célhoz, fogyott az előnyünk, Lampedusa felé kifejezetten lassan tudtunk haladni.

Az Alegre bő két órával később érkezett (2 nap, 18 óra, 25 perc, 5 másodperc), míg a Robertissima III-ra újabb egyórát kellett várni (2 nap, 19 óra, 39 perc, 28 másodperc). Andres Soriano: ez volt az új Alegre első nagy offshore regattája, mind a hajó, mind a legénység jól teljesített. Ebben a versenyben épp a bizonytalansága vonz. Teljesítettem már párat, de sosem volt két egyforma. Talán többet tudok majd róla, ha tíz kör lesz mögöttem, de egészen kiismerni talán soha senkinek nem sikerül. A mienkéhez hasonló nagy hajók óriási médiafigyelmet kapnak, én viszont a klasszikus és kis hajókban küzdő egységeket becsülöm nagyra. Nélkülük semmiképp sem jöhetne össze ekkora mezőny, és hiszem, hogy mindenki egyaránt fontos.

A nyomkövetőt nézve háromnegyed tizenegyre a két IMOCA60-as is célba ért (a Hugo Boss előbb), de az eredménylistán ekkor még nem tüntették fel az idejüket. A Wild Joe az abszolút hatodik helyen tartott Valletta felé.

A Wild Joe abszolút hatodikként futott be, versenyben töltött ideje 2 nap, 23 óra, 38 perc, 26 másodperc, ezzel kategóriájában (IRC1) kedd este nyolckor második helyen áll a korrigált idők alapján. •

2
fejezet

A FOLYTATÁSBAN MÉG KEDDEN ESTE CÉLBA ÉRT A B2 (MICHELE GALLI, ITA), AMIBEN NEM AZ VOLT A PLÁNE, HOGY HETEDIKKÉNT FUTOTTAK BE, HANEM HOGY ÁTVETÉK A VEZETÉST A KORRIGÁLT IDŐK ALAPJÁN FELÁLLÍTOTT SORRENDEN. NACHO POSTIGO (ESP), NAVIGÁTOR: SZÁMOS KULCSFONTOS SÁGÚ MOMENTUMA VOLT A VERSENYNEK, EZEKET MIND JÓL KEZELTÜK, EZÉRT NYÚJTOTTUNK ILYEN KIVÁLÓ TELJESÍTMÉNYT.

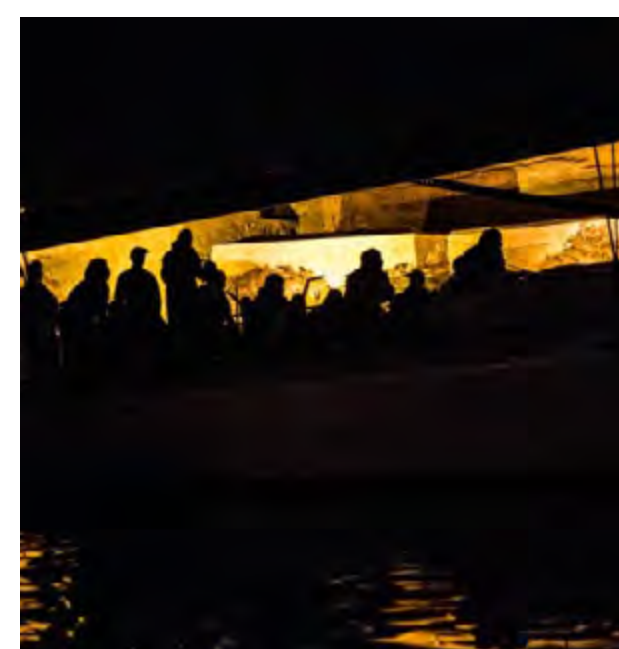
Nem könnyítette meg a dolgunkat, hogy a második éjszaka tönkrement az összes elektronikai berendezésünk (ezzel nem csak ők voltak így), úgyhogy egy okostelefonalkalmazásnak köszönhetően volt kompaszunk, lényegében kishajós stílusban vitorláztunk. Francesco de Angelis majdnem vaktában diktálta a stratégiát, összesen talán két órát ha aludt.

Az abszolút győzelemre hajtott ekkor még az Otra Vez, nekik szerda reggel kilencig vissza kellett érniük, hogy begyűjtsék a babérok. Az IRC2-es csoport jó része még vízen volt, de már nem tudtak javítani a B2 korrigált idején. Minden más csoportban éles küzdelem zajlott, de talán a legkeményebb a máltai egységek között – kategóriákon átívelően. A korrigált idő szerint elsőként hazaérő brigádot ugyanis szintén díjazzák. Jamie Sammut (Unica,

MLT): a tegnap szörnyű volt, most jövünk felfelé. A szokásos lasagne vacsorát fogyasztjuk, mi több, a legénység minden tagja beszállt az Unica lasagnefőző versenyébe, jelenleg Matthew Fiorini és Anthony Demajo vezet holtversenyben. Ha minden az előrejelzéseknek megfelelően alakul, még három vacsora nevez, és remélem, hogy egyik finomabb lesz, mint a másik.

Szerda reggel kilencig tizenhat hajó ért célba, és csak egy feladásra került sor (Bavaria, Anthony Camillieri), ők Trapaniban álltak be a kikötőbe kisebb technikai gondok miatt. A házi versenyben az Oiltanking Juno és az XP-Act egyaránt 37 mérföldre volt a céltól. David Atanasi (Oiltanking Juno): az XP-Act tőlünk jobbra halad, és úgy fest, egészen a célig küzdünk majd egymással. Fárasztó és hosszú éjszaka áll mögöttünk. 16 mérföldre

vagyunk a Cominoi-csatornától, ahol szélváltóra számíthatunk, de nem tudjuk sem az új irányt, sem az erejét, így csak remélni tudjuk, hogy bejön a taktikánk. Próbáljuk a legtöbbet kihozni a hajóból, és közben valamennyit pihenni. Érdekesség, hogy hiába a fej-fej melletti harc, korrigált idő szerint ezidőtájt toronymagasan (13 órával) vezettek az XP-Act előtt. Némiképp hasonlatos volt a helyzet a négykezesek között, ahol a végig vezető TWT UComm pár mérföldre a céltól csak 26 perc előnnyel rendelkezett a 115-tel hátrébb lévő Blucolombre előtt. Aztán délutánra a matekozás egy részét abba lehetett hagyni: hivatalosan is bejelentették, hogy a korrigált idő szerinti abszolút győztes a B2! Nacho Postigo ismét: elszállt az összes elektronika, valószínűleg a második éjszaka a hajóba befolyó víz miatt. Próbáltunk újraindítani a rend-

szert, de kudarcot vallottunk. Kicsit tartottunk az utolsó éjszakától, de aztán találtunk megoldást: az összes térkép fent volt egy mobiltelefonon, az én készülékem pedig vízálló és van rajta kompasz. Összekötöttük őket, és utóbbit kirögzítettük a kormányos elé – egész jól működött.

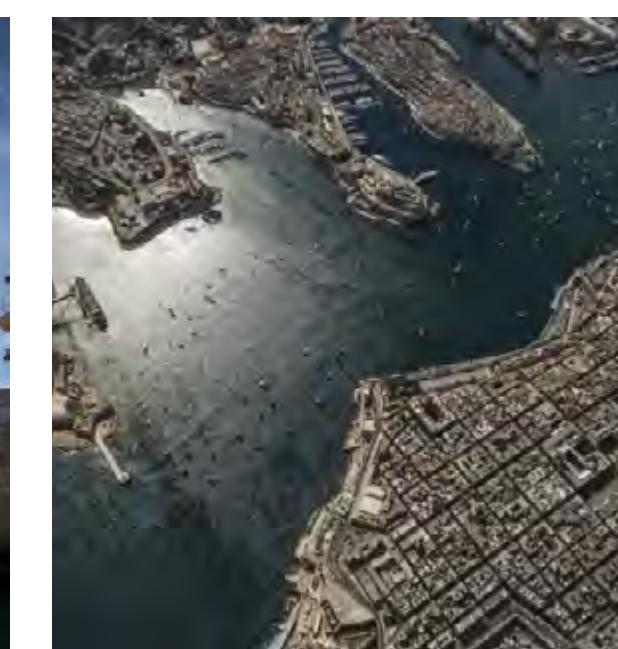
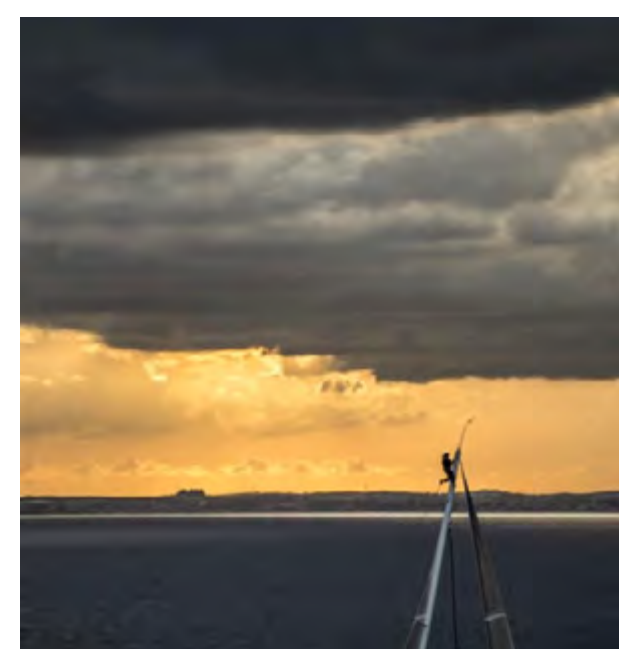
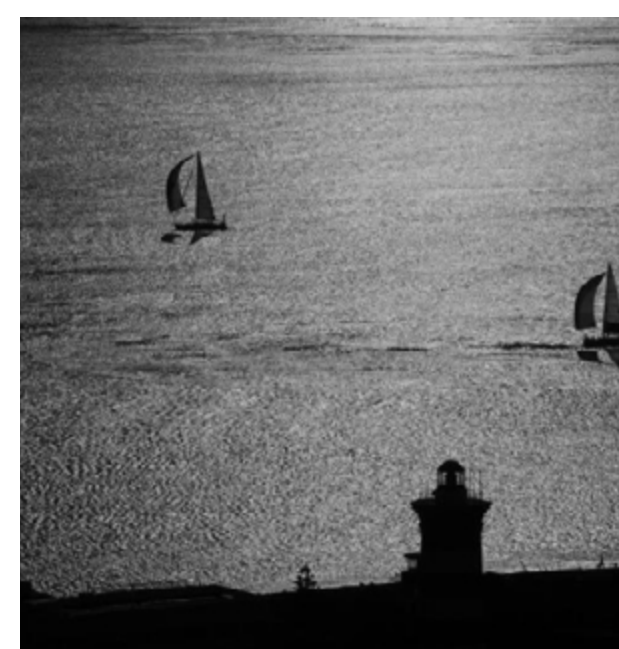
Délután fél négyig huszonhárom célba érkezőt rögzítettek, köztük volt az Oiltanking Juno (4 nap, 3 óra, 58 perc, 5 másodperc), akik ezzel első máltai egységként teljesítették a légvonalban 606 mérföldes távot, majd jött az XP-Act (4 nap, 4 óra, 21 perc, 11 másodperc).

Csütörtök reggelre ugyancsak megtelt Valletta kikötője, addigra ugyanis már nyolcvanhét hajó ért célba – köztük a négykezes kategória győztese. Méghozzá a Blucolombre, mert hiába nyert abszolútban a TWT UComm, korrigált idő szerint a Massimo Juris – Pietro Luciani kettős örülhetett. Massimo: amikor beneveztem, még teljes legénységben gondolkodtam, de aztán láttam, milyen sok az induló ebben a csoportban, amit jobban szeretek, ezért váltottunk. Ez volt a harmadik közös menetem Pietro-val, egyben a leghosszabb és legnagyobb is. Ebben a néhány napban igazán egyszerű életet éltünk: semmi telefoncsörgés, csak a vitorlázásra koncentráltunk. Nem igazán dolgoztunk váltásokban, ha valamelyikünknek szüksége volt a másikra, csak elkezdte püfölni a decket, az mindig elégnek bizonyult. Pedig a végül második helyre szoruló TWT UComm

fedélzetén nem voltak híján a tudásnak: a tulajdonos Marco Rodolfi segítségével Matteo Aguardo volt, aki korábban részt vett a Mascalzone Latino AC-kampányában, mostanában pedig a RÁN2-n bowman. Marco Rodolfi: harmadszor indultam a Middle Sea Race-en, de ez most egészen új élményt adott. Imások a Bereniceszel (a másik hajója, egy Swan 80-as – iSail) menni, ott a kaja is jobb, de ketten megküzdeni egy Class40-essel nagyobb kihívás és a hajókezelésemet is fejleszti. A rövid, de annál intenzívebb időszak alatt rengeteget lehet tanulni.

Délután háromkor még tizenkét hajó volt vízen, de ekkorra már a legnépesebb kategória (46 induló egység), a IRC4 győztesét kihirdették: az Otra Vez szerda este ért célba, és a korrigált idő alapján két perccel(!) verte az Eos-t, illetve kilencel a Pita Maha-t. Edward Gatt Floridia (Otra Vez): tavaly olyan sokszor álltunk egy helyben, hogy elhatároztuk, ez idén egyszer sem fordulhat elő. Gyenge szélben vitorlázni nagyon megterhelő, az egész legénység figyel, még a pihenő csapattagoknak is fel kell kelnie néha és áthelyezkedni a hajó megfelelő oldalára. A kritikus pont a Stromboli után jött el, lehúztuk a nagyvitorlát, helyette a szélkereső vászon ment fel. Elszántak voltunk, hogy menetben tartjuk a hajót, így is lett. Az időjárás idén a nagy dögöknek kedvezett, ez ellen semmit sem tehetünk, így inkább a kategória-győzelemre hajtottunk, amit megszereztünk. •

GYENGE SZÉLBEN
VITORLÁZNI NAGYON
MEGTERHELŐ, AZ EGÉSZ
LEGÉNYSÉG FIGYEL,
MÉG A PIHENŐ CSA-
PATTAGOKNAK IS FEL
KELL KELNIE NÉHA ÉS
ÁTHELYEZKEDNI A HAJÓ
MEGFELELŐ OLDALÁRA.

CSÜTÖRTÖK ESTE OTT HAGYTUK ABBA, HOGY A MEZŐNY JELENTŐS RÉSZE CÉLBA ÉRT, MÁR CSAK NÉHÁNY EGYSÉG KÜZDÖTT AZ ELEMekkel – A MI ESETÜKBEN, AZT JELENTETTE, HOGY VERGŐDTEK A GYENGE SZÉLBEN.

Péntek délután a még vízen lévő hajók sebességi maximuma 2 csomó volt. Egy csapat kivételével (Bavaria - esett róluk szó második beszámolómban) minden csapat teljesítette a légvonalban 606 tengeri mérföldes távot. Mivel korábbi írásainkban (az első rész itt olvasható) már pedzegettük néhány kategória végeredményét, most már csak címszavakban vesszük át:

KATEGÓRIA	INDULÓ	HAJÓ
Abszolút győzelem	92	Morning Glory
Korrigált idő (IRC) szerinti győzelem	92	B2
ORC	52	EMMA
IRC1	9	Alegre
IRC2	14	B2
IRC3	23	Oiltanking Juno
IRC4	46	Otra Vez
Class40	5	TWT UComm
IRC négykezes	12	Blucolombre
IMOCA60	2	Hugo Boss

ITT LETT MÁSODIK A WILD JOE

A díjátadó ünnepségről annyit érdemes tudni, hogy zártkörű, csak meghívóval lehet részt venni rajta, mivel elegáns fogadás követi. Végezetül Godwin Zammit, a Royal Malta Yacht Club elnökének szavai: a verseny híre szájról-szájra terjed a vitorlás világban a mediterrán térség határain túlra is. Jelentősen megnőtt az indulók száma, főleg a közepes és kisebb méretű hajók között. Olaszországból 30 egység érkezett, és nem csak a hozzánk közelebbi részekről, hanem az Adriáról is. Jóleső érzés, hogy a máltai csapatok is növekvő létszámban vesznek részt, van közöttük, aki egész évben csak erre a regattára készül. Mindössze egy csapat volt kénytelen kiállni, a gyenge szél nyilván kevésbé terhelte a hajókat, de senki se gondolja, hogy a legénységeknek könnyű dolga volt! Köszönetemet szeretném kifejezni a segítőinknek, akik minden évről-évre elképesztő mennyiségű energiát ölnek a lebonyolításba. Remélem, élvezik a munkát, mi biztosan nagyon hálásak vagyunk nekik. •

A VERSENY HÍRE SZÁJRÓL-SZÁJRA TERJED A VITORLÁS VILÁGBAN A MEDITERRÁN TÉRSÉG HATÁRAIN TÚLRA IS. JELENTŐSEN MEGNŐTT AZ INDULÓK SZÁMA, FŐLEG A KÖZEPES ÉS KISEBB MÉRETŰ HAJÓK KÖZÖTT.

Ezüstérmes a Wild Joe a Rolex Middle Sea Race versenyen

GÉMESI JÓKA

Máltáról indult és Sziciliát és a környező szigeteket kerülte meg a Rolex Middle Sea Race verseny, amin a magyar legénységgel futó Wild Joe 60 lábás mini maxi jacht is indult. A Wild Joe 72 óra nonstop vitorlázás után kategóriájában második lett, a versenyen összetett hatodikként futottak be a közel 100 induló jacht között.

A Sziciliát megkerülő pálya mindig változatos szélviszonyokat hoz, volt viharos szélben száguldás és araszoló hajóval szélkeresés is a három napos hajózás alatt. A magyar tengerészek már minden körülmények között jól tudnak teljesíteni és ezt bizonyították is kiemelkedő eredményükkel. A verseny nehézségi fokát jelzi, hogy a harmadik helyen végzett idei építésű Caro 16 perccel futott be a Wild Joe után és ebben a közelségben, egymást szorosan fogva vitorlázták végig az utolsó éjszakát a befutóig. Az osztályt a szintén idén épült Alegre nyerte, a verseny leggyorsabb hajója pedig a német színekben versenyző Morning Glory lett, a 86 lábás monstrum végig vezette a 606 tengeri mérföldes versenyt. A versenyt érdekessé tette, hogy indult két egykezes földkerülő hajó, az angol Hugo Boss és a spanyol GAES, velük majd végig együtt vitorlázott a magyar Wild Joe, végül bőséggel megelőzték és az összetett 4. és 5. helyen értek célba.

A Wild Joe-nak ez volt a szezonban az utolsó versenye, legutóbb a Thousand Island Race versenyen indult, az Adrián zajló 600 mérföldes összezsapást rekordidővel nyerte meg a magyar hajó. •

A FÖLDKÖZI-TENGER LEGRANGOSABB JACHT
VERSENYÉN MÁSODIK LETT A MAGYAR HAJÓ

HAJÓFELSZERELÉS A-TÓL Z-IG

HAJÓSBOLTUNKBAN MEGTALÁLHATÓ MINDAZ, AMIRE A HAJÓZÁSHOZ SZÜKSÉGE LEHET: HALRADAROK, HAJÓFELSZERELÉS, ZODIAC GUMICSÓNAK, SECUMAR MENTŐMELLÉNY, RTM KAJAK, YAMAHA CSÓNAKMOTOR, VILLANYMOTOR, JETPILOT JETSKI FELSZERELÉS, HAJÓALKATRÉSZEK, HAJÓZÁSI MŰSZEREK, HAJÓS CIPŐK, HAJÓS RUHA, ROZSDAMENTES SZERELVÉNY, KÖTÉL, KÖTELEZŐ HAJÓFELSZERELÉS, LOWRANCE HALRADAR, GPS, CSÓNAKEVEZŐ, PUFFER, CUPROLIN HAJÓFESTÉK, INTERNATIONAL HAJÓFESTÉK, HAJÓÁPOLÁSI CIKK, ÉTKÉSZLET, HAJÓS AJÁNDÉKTÁRGYAK, KÖNYVEK, GPS TÉRKÉP STB...

Webáruház:

www.maritimehajosbolt.hu

www.maritime.hu

Nyitvatartás:
Hétfőtől–Péntekig: 9–17 h
Csütörtökön: 9–18 h
Szombaton: 9–13 h

Csendes őszi versengés egy medve kedvéért

ÍRTA: GERŐ ANDRÁS

Tania, a hajléktalan jegesmedve vállalta fel, hogy ürügyet szolgáltat egy kis versengésre a BFYC által szervezett megméretésen. A medvés sztori részleteit nem ismerem, de azt láttam, hogy közel 20 hajó rajtol el napsütéses, de szelesnek semmiképpen nem nevezhető szombati napon. Két futamban mérte össze erejét a kikötő kemény magja. A csúcsra szerelt Remete, a színpompás Basa, a Narval, vagy a kis Phoenix egész jól elváltak függetlenül a köztük lévő jelentős sebesség különbségtől. Amíg az elszántak a köröket rótták addig a kikötőben elkezdődött a hajók felkészítése a nagy téli álomra. Eltűntek a felté- kert focok, utaznak haza a matracok, a kávéfőzők és a megmaradt italkészlet. Előbújtak rejtekükből a hatalmas kerek tároló készségek, mert azért a többség az mégiscsak parton teletti a hajóját, hiába győzködöm őket, hogy a halakat sem veszik ki téle a vízből. Mindenesetre, nem olyan nagy baj, ha kiürülnek a kikötők, mert így sokkal több lesz a vendéghely lehet nyugodtan túrázni.

Erre a szombatra időzítettük a kis Laser Bahia tesztvitorlázását is. Abban bízunk, hogy a gyakorlatilag felboríthatatlan kishajó kipróbálására többen vállalkoznak, de be kell látnunk az amatőr jollektorlázás nem egy hideg vizes műfaj. Amikor azt terjesztjük a hajócskáról, hogy felboríthatatlan, az egész pontosan azt jelenti, hogy ha feldől, nem fúr le az árboca, csak elfekszik és rendkívül könnyű visszaállítani, mert a hajótestbe sem kerülhet víz, hála az önürítő szerkezeti kialakításnak. Sajnálhatják is azok akik nem jöttek el, mert a kegyes időjárás sem veszélyeztette volna a gyakorlatlan próbálkozót. Mindenesetre láttuk milyen egyszerűen kezelhető. Akár három ember is kényelmesen elfér benne, miközben minden megtalálható rajta, ami egy versenyhajón alapvető tartozék: a kitolható orrsudár, a gennaker, vagy a trapéz. Ha meg nincs szél árboc ki, és evezős csónakként is jól teljesít.

A hideg napok elkerülhetetlenül közelednek. A hétvégi családi programok már nem kötődnek a Balatonhoz. Mégis azt ajánlom, ne legyünk hűtlenek kedvenc kikötőinkhez. Az őszi téli programok még sok lehetőséget rejtenek. •

Kicsit én is meghalok a múltó nyárral

ÍRTA: GELENCSÉR GYÖRGY MERLIN!

„Fájdalmas a búcsú – összeszorul szívem!
Beköszönt Ősz úrfi ezer pompás színben.”

Fülemben csengenek Horváth Piroska sorai. Utolsó túrájára indul a RHEA. A legszebb talán, így október közepén a tó, legalább is, ami a színek orgiáját illeti. Milyen fura hangulat. Szinte más tájon járok, mint nyáron. A parti sétányokon, mólókon sehol egy teremtett lélek, leszámítva pár mogorva horgászt, amint botjaikat vigyázzák. Pedig gyönyörű a kék víz, szikrázó napsütés, enyhe, de húzós szellő.

Szemesi kikötőben síri csönd, csak pár sárga falevelet sodrogat a szél. Minden zárva, bedeszkázva. A „Hal

Álom” padjain iszogat néhány helybéli. Ők még kitaranak, talán egész télen. Jó, hát friss sült halat azért lehet eszegetni. Vitorlázunk is tovább, hisz alkonyatig lehet kint maradni, aztán „fagyhalál”. Elérünk Boglára. Nicsak, egyik hajón még „laknak”. És a „rapsicok” sorban pöfögnek kifelé csupasz „célbárkáikkal”, temérdek horgukkal abajgatni a márgásban vermelni készülő süllőket. A kikötői krimó az egyedüli, ami hívogat. Egész télen üzemelnek. És még túrhető választékban kajákat is adnak bőségesen. Itt tehát nem fenyeget az éhhalál. Bezzeg a csilivili Paletta (ami rátelepedett kedvenc társalgónkra) csontra bepakolva. Pedig szívesen

betértünk volna, mondjuk némi forralt borra, valami rágcsával. Úgy tűnik, két hónap alatt megvolt a haszon, tovább nem éri meg. A kései túrázók magukra vessenek, miért nem jöttek főszezonban, most már fityiszt az orrukra! Mondanom sem kell, kedvenc kápolnáink, kiállításaink is kifújtak augusztus végén. Ki is menne oda ilyenkor?! A „Gömb kilátóba” azért fel lehet sétálni. Felejthetetlen az alkonyati ködös panoráma.

Reggel uzsgyi, lássuk Fonyódot. Befutásnál Balázs integet, van üres hely a szigeti oldalon. Jól esik a kedvessége, odafigyelése, köszönjük szépen. „Kis mókus” mellett beszélgetünk. Jóval kevesebb volt az idén

a vendég hajó, fizetős kuncsaft meg alig. Találgatjuk az okokat, igen okosak vagyunk, de igazán nem tudunk rá magyarázatot. Meg arra sem, hogy hol tudnánk ebédelni. A közforgalmú beszálló melletti teret övező temérdek büfé, egytől egyig befejezte. Jól lerabolták a turistákat csillagászati árakkal, minek erőltetnék tovább. Bár az átkelő hajó még jár, van is utas, de már le vannak

sz@rva. Rendőrségi menzán azért lehet ebédelni, vannak is rengetegen. Olvastam ugyan a Sailing.hu/túrázóknak ajánlott fórumán, hogy a Bélatelepi vasútállomás mellett, a Torony étterem egész télen nyitva, és remek a töltött káposzta ezernégyszázért, de az legalább három kilométer kutyagolás a házak között, meg ugyanannyi vissza. Részemről felejtős. Felsétálunk inkább a dombok felé. A Kripta villa siralmas állapotban düledezik, még a környéke is lezárva. Rettenetesen szomorú látvány.

Tovább a szép Balaton múzeumhoz, hátha megtudunk valamit a sorsáról, talán kerül pénz a felújítására. Be van zárva ez is. Bár a kiírások szerint délután ötig nyitva kéne lennie. Most fél három van, és sehol senki. Na hiszen! Nézzük az új kilátót. Még szerencse, hogy

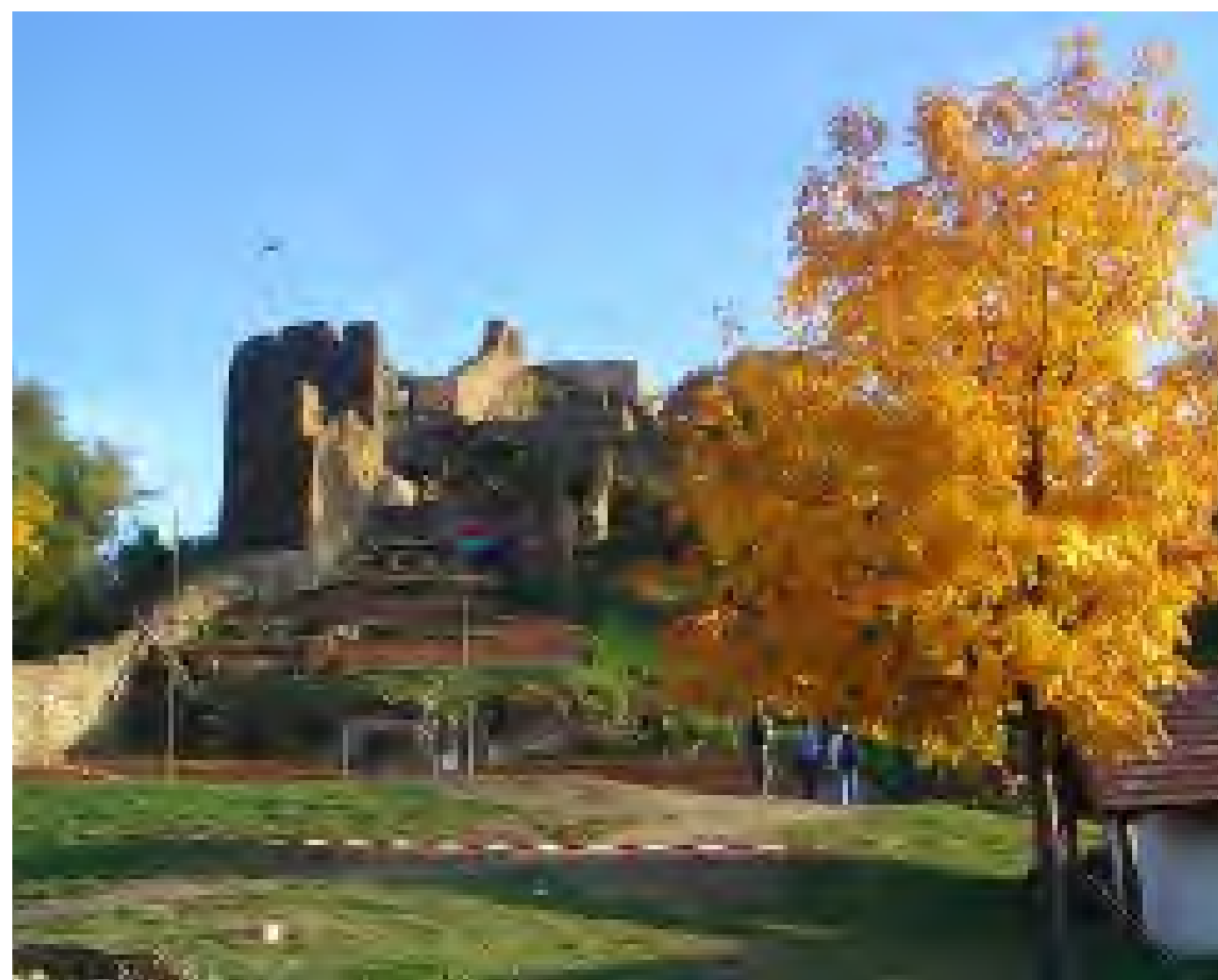
a mászó út elején kiírták, hogy bizonytalan ideig nem látogatható. Szép. Alig két éves és már rohad szét, felújításra szorulna. Még szerencse, hogy nem kapaszkodtunk fel hiába. Morgok magamban; miért is jöjjön vaki Fonyódra. Legalább egy nyomorult büfé maradna a kikötőnél. Enni nem adnak, látnivalók szünetelnek. Sejtésem pogány: Talán itt rejtezik a válasz, hogy a túrázók két harmada miért maradt el?!

Másnap Szigliget. Ürül a kikötő, itt is kapunk helyet beljebb, ezt is köszönjük. Marcsiék nyitva, kaja szokásosan jó, a süllő fesztiválig még kitartanak. És láss csodát, jóformán telt ház van. Nekik miért éri meg? Talán, mert jól csinálják! Fel a várhoz. Pár deci borocsk a Eszterházy pincében, pálinka és marlenka a Vár presszóban. Október végéig ők is várják a vendégeket. (Meglepő, de itt is nehéz szabad asztalt találni.) Csodálatos a vár így ősszel. És még folytatják az építkezést is.

Elérkeztünk Badacsonyba. Kikötői étteremben csend honol tavaszig. Zsuzsa-néniék (Vendégváró büfé) most zárnak. A „rablóson” még nyitva marad egy másik, a hó végéig. Búcsúpohár a Hordó teraszán, téli készlet begyűjtése Imrénél. De jó a Szürkebarát idén is!

Becsiccsentve, nagyokat nevetve araszolunk lefelé a szakadó esőben. Leérve a Római úthoz, balra fordulva, a jobb oldalon megakad a szemünk valamin. Nyitott kapu az „öreg néni rég haldokló házána”, kiírás lényege: jó bort adnak és menjünk be. Úgy legyen. Benyitunk, tele minden asztal vidám társaságokkal. Egyiknél tüstént helyet szorítanak nekünk. Jön a testes gazda, „vigyorog, mint a tejbetők” olyan közvetlenséggel fogad, mintha régi ismerősök lennénk. Adja a jobbnál jobb borokat, hozza a lilahagymás zsíros kenyérral megrakott tálcát. A pogácsa omlós, ízletes. Tölti a pálinka kóstolót. Erős, mint pokol, de kitűnő minőség. Szinte látom a törkölykupacot! Ide a következőt!

Kint ömlik az eső, itt bent pedig kitűnő a hangulat. Folyik a szó a felújításról, nemrég kezdtek, bortermelésről, csak a száraz nektár a reduktív, többi oxidatív – na, ezt tapasztaltuk -. Nem csak mi érezzük fantasztikusan jól magunkat. Kiderül, ők a **www.dobosistierpinceszet.hu** meg lehet nézni. Beszédbe elegyedünk alkalmi asztaltársainkkal. Igaz, hogy már túl vannak az első poharakon, de mint tudjuk „a részeg mondja meg az igazat”, szóval kiderül: szállást is adnak kétezer forintért, ami b@romi jó, kényelmes, ők is ott

laknak. Tökéletesen meg vannak elégedve, kinyalják a se..., szép a világ, hukk! Egészségedre drága Csaba, köszönjük a vendéglátást! Jövünk jövőre csapatostul!

Csökken az égi áldás, tántorgunk lefelé tovább. Jár az agyam veszettül. Ez igen, ők tudnak valamit. Az ilyen kereskedőkre van szüksége Badacsonynak, kirándulóknak, vitorlázóknak. Ők jelentik a „hegy lelkét”, nem a „hiánypótló” wellness szálloda, meg a Lap.... na nem folytatom, mert sajtóper lesz.

Másnap Révfülöpön a szürke ezer árnyalata fogad. Rick Csaba kikötőjében készülődnek a daruzáshoz. Megnézzük a ráncfelvarrt vizesblokkokat. Szépek, vidámak, csak talán a WC kevés. És elég törékeny szerkezetek, félek, tönkre ne tegyék a kedves vendégek.

Beszélgetünk kicsit, itt meg az derül ki, hogy majd duplájára nőtt a vendégek látogatásának száma. Vonzó a kikötő, szó se róla, csak gratulálni tudok. Kéne persze a megállapodás az egy ingyenes éjszakai káról, de így is tele vannak, sőt fűrtökben lógnak az idegen hajók. Kevés a vendéghely, ez az igazság. Kisétálunk a Tóth kocsmába, jót ebédelünk. Majd vég nélküli caplatás a „nemzeti kutyaólat” (dohánybolt) keresve, messzebb már nem is teheték volna. Nosztalgizni lecsapunk az öreg közforgalmú kikötőbe. Negyven egynéhány éve idejöttünk, túránk első napján palacsintázni. Ahogy meglátták a csajok, hogy vitorlások közelednek Boglár felől, már süttöttek is számolatlanul. Kikötöttünk a partfalhoz, és már faltuk is. Ahol a bodegájuk volt, most teraszos krimó áll, méghozzá nyitva. Nádas büfé, olvasható a táblán. Vendég egy szál se, de oda oldalazunk egy fröccsért. Meg is kapjuk, kiülünk a parthoz legközelebb eső asztalhoz. Csendben kortyolgatjuk. Kimondottan ízletes, zamatos. A medencében minden csak rosszabb lett, parti kövezés düledezik, vízmélység elégtelen bármi-

**„ELMŰLÁS REJTŐZIK TARKA KÖNTÖS MÖGÖTT,
KERESZTESPÓK ASSZONY BÚCSÚKENDŐT SZÖVÖTT.
BÁNATOS ESTÉJÉN ELKÖSZÖN HÁT VÉGLEG,
HALDOKLÓ NAPSUGÁR, – GYENGÜLŐ NAPFÉNYEK.
ÚGY FÁJ, HOGY MÁR TÁVOZIK, – MESSZIRE SZÁRNYAL,
KICSIT MOST MEGHALOK AZ ELMŰLŐ NYÁRRAL.”**

féle tisztességes hajónak. Merő mocsár, ideálni lehetetlen. E jeles helyről közvetítik a „Balatoni nyár” tartalmas műsorát, kínosan ügyelve arra, hogy a kamera erre ne forduljon, ne essék szó a gyalázatos állapotokról. Egye meg a fene őket. A fröccs meg elfogyott, jön a következő. Felidézzük régi emlékeinket, repül az idő. Vacsorázni kéne, nézzük, miféle maradékokat rejt az üvegputt. Rámutatok egy pontyszeletre, jó lesz az nekem. De a hölgy nem adja! Megvilágosítja setét elmémet, hogy az itt nem szokás, kirántanak egyet frissen! Meg még egyet. Estig maradnak, ha kell. No fene! Ez meglepett. De rég tapasztaltam ilyet! Igyunk gyorsan egy páleszt rá. Az is kitűnő! Jön a halszelet, Isteni az íze! Királyi lakoma a kovászos uborkával. Te jó ég, mi van itt?! Még egy fröccs, kezdem m@rha jól érezni magam.

Dicsérem is rendesen a pultnál az itt tapasztaltakat, mire a hölgy szerényen megjegyzi, hogy ez bizony a Balatoni Halgazdaság hala, és hát, ha még a halászlét megkóstolnám! Persze ez dugig lakva lehetetlen, de

jövőre tuti nem hagyjuk ki! Azt is megtudom, hogy október végéig, ha esik – ha fúj, ha van vendég – ha nincs, ők nyitva lesznek. Ettől, mi tagadás „padlót fogtam”. Pont itt, egy elhanyagolt sártenger szélén kell belebotlanom ilyen szintű vendéglátásba. Kedvesség, odafigyelés, mindent a vendégért, és még a koszt is remek. Hát igen, ilyenekre lenne szükség mindenütt! Másutt ritkaság! Itt viszont van. Hát akkor ide gyertek, próbáljátok ki.

Kutyagolunk vissza „Rickihez”. Jól odébb van, én meg füstölgök magamban: Jó, jó, gyertek ide, de kikötni ugye necces. Évtizedek óta. Hihetetlen, hogy nem tudnak ide normális hajóparkolót teremteni. Pedig a strand öble ideális természeti adottság lenne hozzá. Majd az új polgármester. Reménykedjünk. „Öreg Tihanyban” is. A szóbeszéd mindenesetre biztató. Talán nem szükségszerű, hogy dolgaink csak rosszabbak legyenek. Végtére is, most már Porthole kártyával, hála Fűzfő és Partfő támogatásának, a Balaton úgy ahogy, de körbe túrázható lett. És ez nagyszerű dolog. Legyen benne részünk jövőre is! •

Tiszaszalók

Kikapcsolódás

ÍRTA: GERŐ ANDRÁS

Toportyánféreg a Balatonon?

A nagy nemzeti szabadnap és a 25 fokos meleg kiűzött a városból. Az embertömeg nem vonz, a Balaton igen, de most kivételt teszek, mert a hétvégeken úgy is ott vagyok. Hagytam magam rábeszélni egy vitorlázásmentes kirándulásra, egy találkozásra a Hortobágyi Nemzeti Parkon átvonuló darvakkal. Meg is fogadtam, hogy telő kikapcs, hajózás felejt. Birtam is vagy száz kilométe-

ren át, amikor eszembe jutott, hogy majdnem útba esik a Tisza tó, had nézzem már meg az élet nyomait. Pár éve már jártam az új szalóki kikötőben, de akkor nyár volt, dühöngött a szezon, le is nyugózott a szolgáltatás, a lehetőségek színvonala.

Október végén arra számítottam, hogy már semmit sem találok, hiszen a Tisza tó kikötőinek egyik jellegzetessége a mobilitás. Magas víz esetén nem csak a hajó-

kat viszik át a gát túlsó oldalára, de az ártéri telep házai is mozdulnak. Ne valami laza kempinges plezsör-tanyára tessenek gondolni, inkább egy floridai tavas műfalu és egy skandináv szigetközösség elegyére. A parti sor uniformizált házai saját stéggel, kikötőhellyel és csónakliftekkel álomvilág a vízjegyű függőknek. Egy két komolyabb épület oldja az egyhangúságot, de csak annyira, hogy megvillantja a helyben kiaknázható lehetőséget. Az egyik

FOTÓ

helyen sólya és belső medencés kikötő, a másikon szabadtéri archaizáló design konyha, máshol cizellált oszlopokkal övezett antré fogadja a betérőt. Mindez az épület-állomány árvíz esetén felkurblizható, a külső emelőfüles oszlopok mentén. A parti sorral párhuzamosan már olyan mobil épületek alkotnak házsort, melyek vontathatóak, sőt még egy harmadik típusú lakóközösségnek is helye van a gáton belül, de ezek a helyek már a klasszikus lakócsiknak vannak kialakítva.

A gáton túl már folyik a kivitt hajók téliesítése, a vendéglátóhelyek is bezártak, és a közeli utca világszínvonalú kis szállodáiban sincsen vendég. De van községi sólya, ami ugyan nem ingyenes, de mégis lehetőséget teremt a kishajók vízretételére anélkül, hogy a jachtklub zárt közösségét megzavarná. Azt hiszem ez a Tisza Tó nem is olyan rossz hely. Nem igazán a vitorlázók paradicsoma, mert az öböl vízfelületén meg kell barátkozni a 30 láb feletti motorosok, a jetski-k és az intenzív horgászat jelenlétével is, de itt úgy látszik, ez működik. Megyek is tovább darunézőbe. Olvasom a minap, hogy így október táján

90 000 daru dekkol a Hortobágyon, nem csoda hogy még a XXII kerület is címerállatnak választotta. Ez valami nagyon magyar szárnyas – gondolom én – híre vetekszik a főleg szobrokban testet öltő turullal, amikor a helyi ornitológus jól kiábrándít. A daru igazi átutazó. A skandináv területekről menekül délre. Egy részük – de ők nem erre jönnek – a spanyol és francia területeken, a másik csoport Afrika egyenlítői területein telel. Magyarországon nem is költ, szinte semmi közünk hozzájuk mi meg darutolvas kalapban peckeskedtünk, címerre, éremre mintáztuk, ahogy teszik ezt az ugandaiak is csak nekik több közük van hozzá.

Van viszont olyan őshonos madarunk, amivel egyáltalán nem büszkélkedünk, pedig lehetne, és ez a pelikán. Valószínűleg a büntudat törölte a nemzeti múlt emlékezetéből, mert bizony jól kipusztítottuk őket, nehezen viselve halfalánk természetüket. Az „iszik mint a gödény” mondásról inkább egy idült alkesz, mint ez a kedvesen úszkáló madár jut eszünkbe, pedig a török hódoltság óta így is hívják. Azért a szép aranyhegyű ír-

szerszámomat nem keresztelném át. Ha már résztvevője vagyok a „Hortobágy vad arca” programnak, nem mulasztom el megnézni milyen is az igazi róka. A balatoni kikötőkben egyre gyakrabban tűnnek fel ravaszdi kinézetű négy lábúak, szelídek, barátságosak. A Vuk-on szocializálódott urbánus vitorlázók el is könyvelték, hogy a rókák szaporodtak el, főleg az északi part nádas köves partvonalán. Nemrég a Facebook oldalunkra is kitettünk egy ilyen lényképet. Lett is nagy vita, mert többen felismerni vélték a rókában az arany sakált, Toldi Miklós rettenetes toportyánférgét. Nos, itt a rezervátumban láttam mindkét modellt, el is vagyok bizonytalanodva, mert e szerint a balatoni változat inkább sakál, mint róka, de kiteszem a képeket, lehet tovább vitatkozni!

Amint leszállt az este megérkeztek a darvak. Hihetetlen látvány, ahogy kötelékben, hatalmas ricsajjal húznak el éjszakai szállásuk felé.

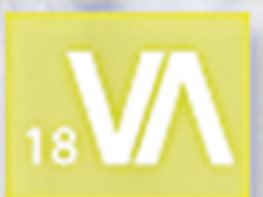
Jó pihenést! Én is elhúzó, vissza a Balatonra, mert inkább ott lennék őshonos. •

EXTERIEUR | INTERIEUR | VIDEO | 360° | DOCUMENTS | REPORTS | CLASS RULES
VARIANTA 44 | POINTS OF SAIL | FREQUENTLY ASKED QUESTIONS | REQUEST / ORDER

18 37 44

VARIANTA

minimál ár,
maximál
teljesítmény,
német minőség

www.varianta.hu

Hajók webshopból!
8800 eurótól (nettó)

info@hanse.hu
www.varianta.hu

PROGRAMOK

DÁTUM	PROGRAM	HELYSZÍN	WEB
2013.11.08.	Márton napi vigasságok	Lovas – Faluház nagyterme	www.lovas.hu
2013.11.08-11.10.	Márton Napi Pálinkafesztivál	Siófok – Fő tér	www.siofokportal.com
2013.11.09.	Márton napi libavacsora Ábrahámhegyen	Ábrahámhegy – Művelődési Ház	www.abrahamhegy.hu
2013.11.09.	Márton napi Újbor Kóstoló	Balatonfüred – Arácsi népház	www.furedikultura.hu
2013.11.09.	Őszi játszóház	Fonyód – Városi Könyvtár	www.fonyodkonyvtar.info
2013.11.09.	Márton napi vígasság	Alsóörs – Eötvös Károly Művelődési Ház	www.alsoors.hu
2013.11.15.	Weis Viktor Koncert	Balatonföldvár – Bajor Gizi Községi Ház	www.balatonfoldvar.info.hu
2013.11.15.	Holdfény túra a Rezi várhoz	Rezi – Általános Iskola	www.bfnp.hu
2013.11.16.	Márton Napi libavacsora	Badacsonytördemic – Faluház	www.badacsonytordemic.hu
2013.11.16-12.14.	Családi alkotónap	Balatonfüred – Vaszary Villa	www.vaszaryvilla.hu
2013.11.16.	Exkluzív színházi esték – pesti álom	Balatonfüred – Anna Grand Hotel	www.annagrandhotel.hu
2013.11.16-11.17.	10. Balaton Maraton és Félmaraton	Siófok	www.futanet.hu
2013.11.16-11.17.	XII. Garda Fesztivál	Tihany – Visszhang-domb	www.tihany.hu
2013.11.19.	A Horthy korszak (előadás)	Fonyód – Balaton Kollégium előadóterem	www.fonyodkonyvtar.info
2013.11.22.	IV. Vonyarcvashegyi Süteménysütő Verseny	Vonyarcvashegy	www.vonyarcvashegy.hu
2013.11.23.	V. Keszthelyi Természetgyógyász Nap	Keszthely – Balaton Színház	www.balatonszinhaz.hu
2013.11.23.	Katalin Napi Disznóvágás	Vonyarcvashegy	www.vonyarcvashegy.hu
2013.11.26.	MÁRTON NAPI LIBAVACSORA	Badacsonytördemic – Faluház udvar	www.badacsonytordemic.hu
2013.11.29.	Városnap és Jótékonyági vásár	Siófok – Fő tér	www.kulturkozpont-siofok.hu
2013.11.30.	100 Hungarikum Bormustra	Keszthely – Balaton Színház	www.balatonszinhaz.hu
2013.11.30-12.24.	Adventi vásár	Siófok – Fő tér	www.kulturkozpont-siofok.hu

TRAFIK KUPA 2013

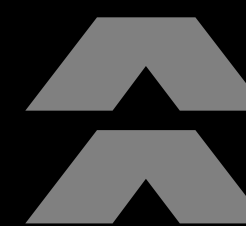
Verseny helyszíne: Budakalásztól keletre elkerülő "vízterület kalászi riviéra".

Időpont: 2013. november 10. (vasárnap)

Nevezés: 10 órától 11 óráig, Wakeboard centrum előtt (megközelítés az Auchan – régen Cora – parkolója felől)

Nevezési díj: 1 jó Forint, Első futam: 11.30-tól

Induló hajóosztály: Optimist

100% VITORLÁZÁS

100% vitorlázás

2013. # 045

▶ hajóbemutatók ▶ túraajánlatok ▶ műhely ▶ kikötők ▶ ▶ ▶ ▶